

ວັດຈະນານຸກົມ

ປະກອບຮູບ

ທຍໄປ
ກຳລັງ
ກາດປ

ໂດຍ ດວງເດືອນ ບຸນຍາວິງ

ວັດຈະນານຸກົມ

ປະກອບຮູບ

ເລືອກເຟັ້ນຄໍາສັບ ແລະ ຮຽບຮຽງ
ໂດຍ ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ

ອຸປະຖໍາໂດຍ

ສະມາຄົມສິ່ງປັ້ນໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວ ແຫ່ງຢີ່ປຸ່ນ

A. S. P. B

ວັດຈະນານຸກົມປະກອບຮູບ

ໂດຍ : ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ
ແຕ້ມຮູບ ໂດຍ : ຫນູພິມ ຫມິ່ນອາດອາສາ
ບັນນາທິການສະເພາະກິດ : ອຸທິນ ບຸນຍາວົງ
ພິມຄອມພິວເຕີ : ຄໍາມັກ ວົງສັກດາ
: ມາລີ ຫອງທຸມມາ

ທະບຽນອະນຸຍາດ ເລກທີ : 681/ພຫປ 200495
ພິມເທື່ອທີສີ່ ເດືອນສິງຫາ 1998
ຈໍານວນ : 2.500 ຫົວ

© ສະຫງວນລິຂະສິດ ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ
ພິມທີ່ໂຮງພິມ : ເຂເອັສການພິມ, ວຽງຈັນ ສ.ປ.ປ. ລາວ

ປຶ້ມຫົວນີ້ ພິມອອກໂດຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງປະຊາຊົນ ຍິ່ງປຸ່ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວ ໄດ້ສໍາຜັດກັບເນື້ອໃນ ທີ່ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ເປັນຄວາມຮູ້.

ການອ່ານປຶ້ມເຮັດໃຫ້ເກີດຈິນຕະນາການອັນກວ້າງຂວາງ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນດີໃຈ ພາໃຫ້ຮູ້ຈັກ ໂລກຫລາຍແງ່ ຫລາຍມຸມ ແລະ ພາໃຫ້ເດັກນ້ອຍເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງມີ ຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຈິດໃຈສູງສົ່ງໃນອະນາຄົດ.

ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ອົງການສາກົນ ແລະ ບຸກຄົນຕ່າງໆ ທີ່ມີຊື່ຢູ່ລຸ່ມນີ້ ໄດ້ຊ່ວຍ
ສະໜັບສະໜູນ ທາງດ້ານເງິນທຶນ, ວິຊາຄວາມຮູ້ ແລະ ຄຳປຶກສາ
ອັນເປັນປະໂຫຍດຍິ່ງ ຈົນປຶ້ມສຳເລັດເປັນຫົວອອກມາ :

- THE GLOBAL CITIZENS FOUNDATION (GCF)
- C.L. UNION (TABATA)
- NODA MIYAKO
- YATSUSHIKO - MINAMI R.C.
- CHIGASAKI HANUMAN
- OOIZUMI AI
- ຊາວຍີ່ປຸ່ນ ຜູ້ຮັກແພງເດັກນ້ອຍລາວ
- ທ່ານ ສິມແສງ ໄຊຍະວົງ
- ທ່ານ ດາຣາ ກັນລະຍາ (ວິຣະວົງສີ)

ເອກະສານທີ່ໃຊ້ຄົ້ນຄວ້າ

1. ວັດຈະນານຸກົມ ພາສາລາວ ໂດຍ ມະຫາສິລາ ວິຣະວົງສ໌, ກະຊວງສຶກສາ ພິມປີ 1960
2. ວັດຈະນານຸກົມ ພາສາລາວ ໂດຍ ມະຫາສິລາ ວິຣະວົງສ໌, ຕົ້ນສະບັບຮຽບຮຽງໃໝ່ ສຳເລັດປີ 1986 (ຍັງບໍ່ທັນພິມ)
3. ວັດຈະນານຸກົມ ພາສາລາວ ໂດຍ ດຣ. ທອງຄຳ ອອນມະນີສອນ, ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ 1992,
4. ສາຣານຸກົມ ອິສານ-ໄທ-ອັງກິດ ໂດຍ ດຣ. ປຼີຊາ ພິນທອງ, ສຳນັກພິມສິຣິທຳ, ປະເທດໄທ, 1989
5. ໄວຍາກອນລາວ ໂດຍ ພູມີ ວົງວິຈິດ, ພະແນກສຶກສາສູນກາງ ພິມປີ 1967
6. ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງລັດ ພິມອອກປີ 1996 ແລະ 1997
7. ປະຫວັດສາດລາວ ໂດຍ ມະຫາສິລາ ວິຣະວົງສ໌, ສະບັບແກ້ໄຂ ແລະ ເພີ່ມເຕີມຂໍ້ມູນ, ແປ ແລະ ພິມເປັນພາສາໄທ ໂດຍ ມະຫາ ວິທະຍາໄລຊຽງໃໝ່, ປະເທດໄທ, 1992
8. ຊົນເຜົ່າຢູ່ ສ.ປ.ປ. ລາວ ໂດຍ ສະຖາບັນຊົນເຜົ່າ, ວຽງຈັນ, 1993

10. Petit Larousse, Librairie Larousse, Paris 1990

ນອກນັ້ນ ຍັງມີປຶ້ມແບບຮຽນ ວິທະຍາສາດ, ກະສິກໍາ, ວັນນະ
ຄະດີ, ເລກ ຂອງຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ທີ່ຈັດພິມໂດຍ
ກະຊວງສຶກສາ ໃນຊຸມປີ 1980 ແລະ 1990.

ຄໍາບໍາ

ວັດທະນະທຳທາງພາສາ ເປັນສິ່ງບົ່ງບອກລະດັບ ຄວາມຈະເລີນ
ຂອງປະເທດຊາດ, ວັດຈະນານຸກົມຈິ່ງແມ່ນຄວາມຈຳເປັນ ຂອງ
ສັງຄົມທີ່ຂະຫຍາຍຕົວໄປສູ່ລະດັບສູງ. ແນ່ນອນວ່າ ວັດຈະນານຸກົມ
ຍ່ອມມີຫລາຍລະດັບ ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້, ດັ່ງນີ້
ວັດຈະນານຸກົມປະກອບພາບ ຈິ່ງປາກົດຂຶ້ນມາ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ
ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ເຍົາວະຊົນ ຜູ້ຊຶ້ງຮຽກຮອງຕ້ອງການຫລາຍທີ່ສຸດ
ໃນປັດຈຸບັນ.

ໃນປື້ມຕຳລາຕ່າງໆທີ່ສອນກັນຢູ່ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະ
ຍົມນັ້ນ ມີຫລາຍໆຄຳສັບ ທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຄຳອະທິບາຍ ທີ່ແຈ່ມ
ແຈ້ງ, ວັດຈະນານຸກົມຫົວນີ້ ຈະຕອບສະຫນອງຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງນັກຮຽນໄດ້ສ່ວນຫນຶ່ງ ເພາະບັນຈຸຄຳສັບໄວ້ ປະມານ 2.500
ຄຳ, ນອກນັ້ນ ຍັງມີຄວາມຮູ້ອອບຕົວ ກ່ຽວກັບ ສ.ປ.ປ.ລາວ ແລະ
ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ອັນເປັນລັກສະນະສາກົນທີ່ນັກຮຽນຄວນຮູ້ຕື່ມອີກ. ການ
ອະທິບາຍຄຳສັບຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ ທັງມີຮູບປະກອບໃຫ້ເຫັນພ້ອມ

ຈະເປັນປະໂຫຍດຢ່າງຫລວງຫລາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃຊ້ ທັງໃນແງ່ການຂຽນ
ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການຮູ້ຈັກຄວາມຫມາຍ ທີ່ຊັດເຈນ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ວັດຈະນານຸກົມແບບນີ້ ໄດ້ຮັບການຮຽບຮຽງ
ຂຶ້ນເປັນເທື່ອທຳອິດໃນປະເທດເຮົາ ຈຶ່ງອາດມີສິ່ງຜິດພາດບາງ
ປະການ, ຄະນະຈັດທຳ ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບຄຳຕຳຫນິຕິຊົມ ໃນລັກ
ສະນະສ້າງສັນ ຈາກທ່ານຜູ້ຮູ້ທັງຫລາຍ ເພື່ອຈະດັດແປງແກ້ໄຂ ໃຫ້
ສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນໃນໂອກາດຕໍ່ໄປ.

ວຽງຈັນ, ເມສາ 1995

ຄຳນຳ ໃນການຈັດພິມຄັ້ງທີ 4

ປຶ້ມວັດຈະນານຸກົມປະກອບຮູບເຫລັ້ມນີ້ ໄດ້ພິມອອກຫລາຍຄັ້ງ ແລະ ແຈກຢາຍຕາມຕູ້ປຶ້ມເຄື່ອນທີ່, ຫ້ອງຮັກອ່ານປະຈຳໂຮງຮຽນ ແລະ ຫໍສະຫມຸດ ຕ່າງໆ ໃນເກືອບທົ່ວປະເທດ ຕາມໂຄງການສົ່ງເສີມການອ່ານຂອງຫໍສະຫມຸດ ແຫ່ງຊາດ ກະຊວງກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ດ້ວຍການອຸປະກຳທຶນ ຈັດພິມ ຂອງສະມາຄົມສົ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວ ແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ (A. S. P. B), ນັບແຕ່ປີ 1995 ມາ ເປັນຈຳນວນ 10.000 ເຫລັ້ມ. ການຈັດພິມ ສາມຄັ້ງກ່ອນ ດຳເນີນຢູ່ໃນລະຍະຈັ່ງກັນ, ຜູ້ຮຽບຮຽງບໍ່ທັນແກ້ໄຂດັດແປງຂໍ້ມູນ ໂຮມທັງຄວາມຜິດພາດທາງດ້ານອັກຂະຫລະທີ່ຫລົງເຫລືອຢູ່ໃນບາງບ່ອນ.

ໃນການຈັດພິມຄັ້ງນີ້ ໄດ້ມີການເພີ່ມເຕີມຂໍ້ມູນໃໝ່ ແລະ ດັດແປງຂໍ້ມູນ ເກົ່າທີ່ຫລ້າຫລັງໄປ ເຊັ່ນ ຈຳນວນປະຊາກອນໃນແຕ່ລະແຂວງ, ແຕ່ລະເມືອງ ແລະ ໃນບາງປະເທດ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມຫົວນີ້ສົມບູນ ແລະ ຮັບໃຊ້ ນັກຮຽນ ນັກສຶກສາ ຕະຫລອດຮອດຜູ້ສົນໃຈຢາກຮຽນຮູ້ທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບໂລກ ມະນຸດເຮົາ, ຈິ່ງໄດ້ນຳເອົາຄວາມຮູ້ ເລັກໆ ນ້ອຍໆ ກ່ຽວກັບໂລກມາພິມເປັນ ພາກພິເສດໃນຕອນສຸດຂອງປຶ້ມ. ໃນພາກນີ້ ຈະມີຂໍ້ມູນໃໝ່ອຽມ (1998) ກ່ຽວກັບທີ່ຕັ້ງ, ປະຊາກອນ, ຊື່ປະເທດ ຊື່ເມືອງຫລວງ ເປັນທັງພາສາຝຣັ່ງ, ອັງກິດ ແລະ ລາວ.

ຂໍ້ມູນໃໝ່ມີກ່ຽວກັບການສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ສ້າງຂົວຂ້າມນ້ຳຂອງ, ແຫລ່ງປ່າສະຫງວນ ໃນ ສ.ປ.ປ. ລາວ ແລະ ອື່ນໆ.

ວຽງຈັນ, ສິງຫາ 1998
 ດວງເດືອນ ບຸນຍາວົງ

ວິທີໃຊ້

ຢາກຮູ້ຈັກຊອກຫາຄຳໃດຄຳໜຶ່ງ ຈົ່ງເບິ່ງວິທີຂຽນລຳດັບ ດັ່ງນີ້ :

ພະຍັນຊະນະເຄົ້າ ລຽນຕາມຫລັກໄວຍາກອນ : ກ ຂ ຄ ງ ຈ ສ ຊ ຍ ດ ຕ ຖ ທ ນ ບ ປ ຜ ຝ ພ ຟ ມ ຢ ລ ວ ຫ ອ ຣ.

ພະຍັນຊະນະປະສົມ ຄື : ຫງ ຫຍ ຫນ (ໝ) ຫມ (ໝ) ຫລ (ຫຼ) ຫວ ໃຫ້ເບິ່ງຕໍ່ຈາກຕົວ ຫ.

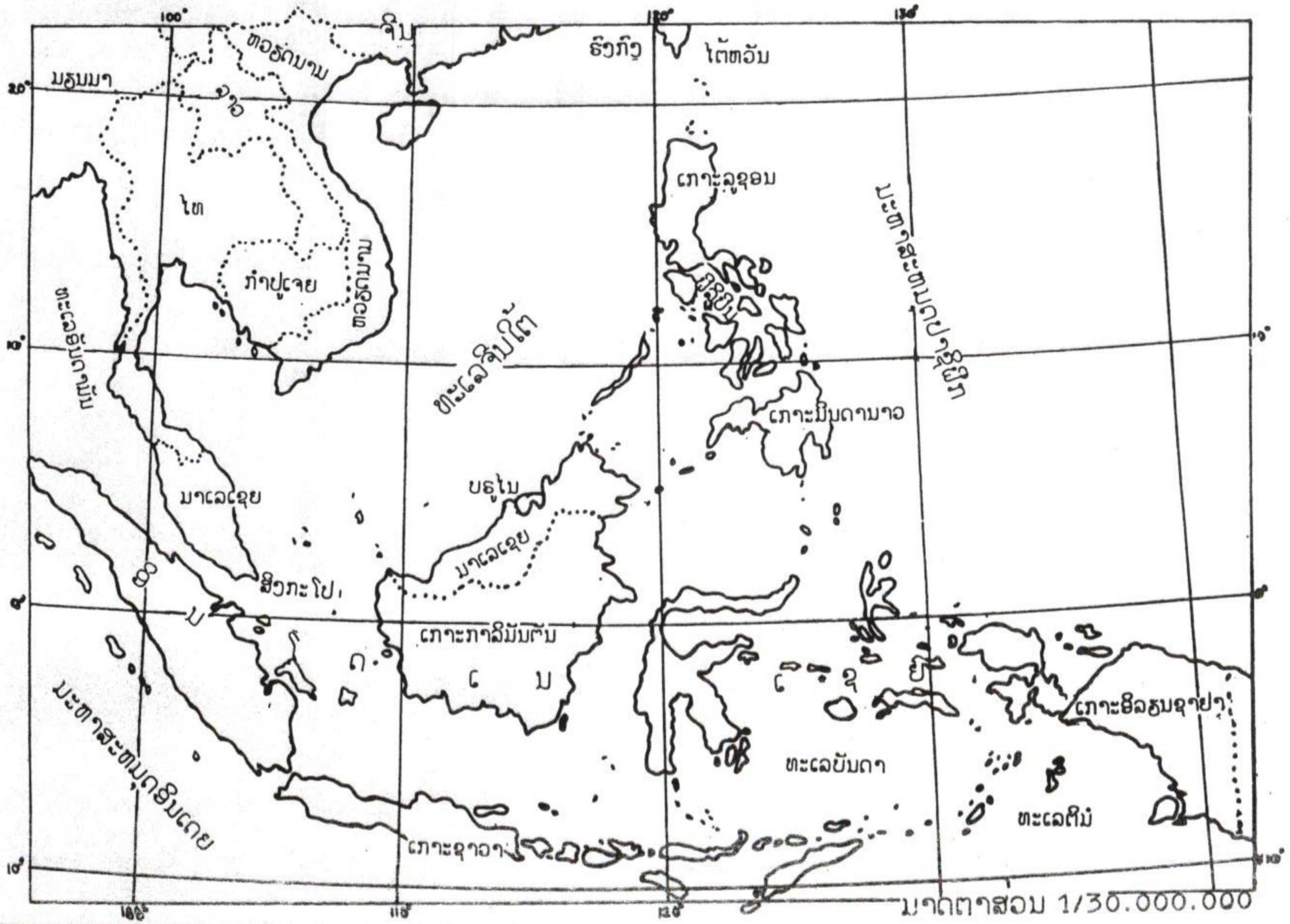
ພະຍັນຊະນະຄວບ ຈັດໄວ້ຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະພະຍັນຊະນະເຄົ້າ ຕົວຢ່າງ ກວ (ກວາງ) ຂວ (ຂວາ) ເປັນຕົ້ນ.

ພະຍັນຊະນະທີ່ປະກອບເຂົ້າກັບສະຫລະ ໃຫ້ເບິ່ງຕາມລຳດັບ ສະຫລະ ດັ່ງນີ້ : ຂະ ຂາ ຂິ ຂີ ຂຶ ຂື ຂຸ ຂູ ເຂະ ເຂ ແຂະ ແຂ ໂຂະ ໂຂ ເຂາະ ຂໍ ເຂີ ເຂີ ເຂືອ ເຂືອ ເຂ້ຍ ເຂຍ ຂົວະ ຂົວ ໄຂ ໃຂ ເຂົາ ຂໍ້

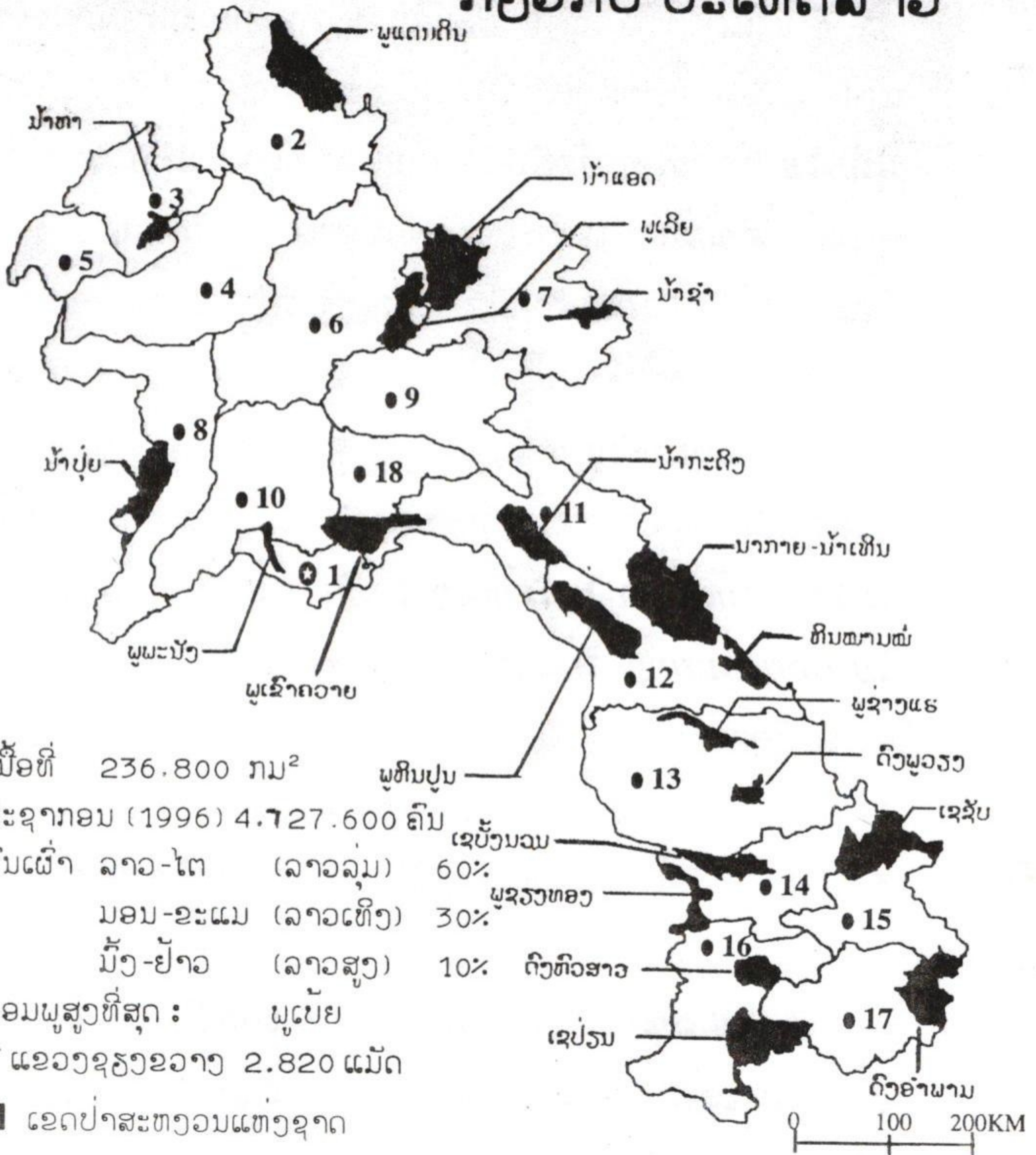
ຄຳຫລືພະຍາງທີ່ມີຕົວສະກົດ ລຽນໄວ້ຕາມລຳດັບພະຍັນຊະນະ ທີ່ເປັນຕົວສະກົດ ດັ່ງນີ້ : ກ ງ ຍ ດ ນ ບ ມ ວ

ຄຳຫລືພະຍາງ ທີ່ມີວັນນະຍຸດລຽນໄວ້ຕາມລຳດັບສຽງ ດັ່ງນີ້ : ຂ
ຂ ຂ ຂ

ແຜນທີ່ລາວໃນອາຊີອາຄະເນ.

ຄວາມຮູ້ອບຕົວ ກ່ຽວກັບ ປະເທດລາວ

ເນື້ອທີ່ 236.800 ກມ²

ປະຊາກອນ (1996) 4.727.600 ຄົນ

ຊົນເຜົ່າ ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ) 60%

ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ) 30%

ມັ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ) 10%

ຈອມພູສູງທີ່ສຸດ : ພູເບ້ຍ

ທີ່ ແຂວງຊຽງຂວາງ 2.820 ແມັດ

ປະເທດລາວ ຫລື ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ : ສ.ປ.ປ.ລ. ມີເນື້ອທີ່ 236,800 ກິໂລແມັດມົນທົນ ຢຽດຍາວ ແຕ່ເໜືອ ເຖິງໃຕ້ ປະມານ 1,700 ກມ ບ່ອນກວ້າງສຸດ ແຕ່ຕາເວັນອອກຫາຕາເວັນຕົກ ປະມານ 400 ກມ ຄືແຕ່ແຂວງ **ອຸດົມໄຊ** ຫາແຂວງ **ຫົວພັນ**, ບ່ອນແຄບສຸດ ປະມານ 100 ກມ ຢູ່ແຂວງ **ຄຳມ່ວນ**. ພູມປະເທດທາງພາກເໜືອ ຫຼືກຄຸມດ້ວຍພູຜາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະເລ່ຍແລ້ວພື້ນທີ່ປະເທດລາວ ເປັນພູຜາປະມານ 2/3 ແລະ ມີລະດັບສູງ ຈາກນ້ຳທະເລ ແຕ່ 200 ຫາ 3.000 ແມັດ. ນອກຈາກ ມີພູຜາຢັງຢາຍແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ້ແລ້ວ ເນື້ອທີ່ປະມານ 47% ຍັງປົກຫຸ້ມດ້ວຍປ່າໄມ້ນາໆຊະນິດ ມີທັງໄມ້ເນື້ອແຂງ ເຊັ່ນ **ໄມ້ດູ່** **ໄມ້ແຄນ** **ໄມ້ແຕ້ຂ່າ** **ໄມ້ໂລ່ງເລ່ງ** **ໄມ້ສັກ** ແລະ ໄມ້ເນື້ອອ່ອນ ເຊັ່ນ **ໄມ້ເປືອຍ** **ໄມ້ຍາງ** **ໄມ້ແປກ** ... ໃນລະຍະສິບປີຫລ້າງນີ້ ການ ຕັດໄມ້ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ ແລະ ຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ສະເລ່ຍປີລະ 600,000 ມ³ ນອກຈາກນີ້ ແຕ່ລະປີເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ປະມານ 300,000 ເຮັກຕາ ຕາມເປັນພູ ຖືກຈູດຖາງເພື່ອເຮັດໄຮ່.

ສ.ປ.ປ.ລາວ ມີພົນລະເມືອງ 4.727.600 ຄົນ, ຄວາມຫນາ ແຫນ້ນສະເລ່ຍ : 18 ຄົນ/ກມ² (ສະຖິຕິແຫ່ງລັດ 1992)

ຈັດຢູ່ໃນກຸ່ມປະເທດ ທີ່ມີຄວາມຫນາແຫນ້ນທາງດ້ານພົນລະເມືອງ
 ຕໍ່າ ໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້. ປະຊາຊົນມີສາມຊົນຊາດ
 ຫລື ສາມກຸ່ມໃຫຍ່ ຄື : ຊົນເຜົ່າ **ລາວ-ໄຕ** ຫລື **ລາວລຸ່ມ**, ຊົນເຜົ່າ
ມອນ-ຂະແມ ຫລື **ລາວເທິງ** ແລະ ຊົນເຜົ່າ **ມັ້ງ-ຢ້າວ** ຫລື
ລາວສູງ. ໃນນີ້ມີຊົນເຜົ່ານ້ອຍຕ່າງໆ ປະມານ 47 ເຜົ່າ. ການທຳມາ
 ຫາກິນ ການປຸກສ້າງເຮືອນຢູ່ ສິລະປະວັດທະນະທຳ ເຊັ່ນ ການມ່ວນ
 ຊື່ນ ຂັບລຳ ການຈັກສານ ຕ່ຳຫູກ ແລະ ພາສາປາກເວົ້າຂອງສາມ
 ຊົນເຜົ່າ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ.

ນະຄອນຫລວງຂອງ **ສ.ປ.ປ.ລາວ** ແມ່ນ **ນະຄອນວຽງຈັນ**.
 ປະເທດລາວຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ບໍ່ມີທາງອອກສູ່
 ທະເລ ແລະ ມີຊາຍແດນຕິດຕໍ່ກັບ ປະເທດຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້ :

ພາກເໜືອຕິດກັບ **ສາທາລະນະລັດປະຊາຊົນຈີນ** ມີຊາຍແດນ
 ຮ່ວມກັນ 416 ກມ.

ພາກໃຕ້ຕິດກັບ **ລາຊະອານາຈັກກຳປູເຈຍ** ມີຊາຍແດນ
 ຮ່ວມກັນ 492 ກມ.

ພາກຕາເວັນອອກຕິດກັບ **ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ**
ຫວຽດນາມ ມີຊາຍແດນຮ່ວມກັນ 1.957 ກມ.

ພາກຕາເວັນຕົກສຽງເໜືອ ຕິດກັບ **ສະຫະພາບມຽນມ້າ** ມີ
ຊາຍແດນຮ່ວມກັນ 230 ກມ.

ພາກຕາເວັນຕົກຕິດກັບ **ລາຊະອານາຈັກໄທ** ມີຊາຍແດນ
ຮ່ວມກັນ 1.730 ກມ.

ປະເທດລາວມີພູມອາກາດ ຈັດຢູ່ໃນເຂດອົບອຸ່ນ ມີສອງລະດູຄື
ລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ. ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍ ທົ່ວປະເທດ 25 °C.
ແມ່ນ້ຳຂອງ ເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ອັນດັບທີໜຶ່ງໃນແຫລມ ອິນດູຈີນ ແລະ
ທີສາມໃນ ອາຊີ (4,160 ກມ) ຖືກຳເນີດຈາກ ຈອມພູ **ຕັນລາ**
(Mts Tanglha), ພາກຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ຂອງຈີນ. **ນ້ຳຂອງ**
ໄຫລຜ່ານເຂດ **ເສສວນ ພູພຽງຢູນນານ** ແລະ ເມືອງຊຽງຮຸ່ງ ຂອງ
ຈີນ ແລ້ວຈຶ່ງຜ່ານເຂົ້າມາໃນປະເທດລາວ ທີ່ ຫລວງນ້ຳທາ ທີ່ເປັນ
ຈຸດຕໍ່ເຂດ **ລາວ-ຈີນ-ມຽນມ້າ**. ຈາກນັ້ນ **ນ້ຳຂອງ** ໄຫລລຽບເປັນ
ຊາຍແດນ **ລາວ-ມຽນມ້າ** ແລະ ເຂົ້າສູ່ເຂດ **ລາວ-ໄທ**. ຈຸດຕໍ່ເຂດ
ຊາຍແດນສາມປະເທດບ່ອນນີ້ ມີຊື່ເອີ້ນກັນວ່າ **ສາມລຽມຄຳ** ຈາກນີ້
ນ້ຳຂອງ ໄຫລເລິກເຂົ້າສູ່ດິນລາວ ຜ່ານ **ຫລວງພະບາງ** ແລ້ວຈຶ່ງ
ເວົ້ງອອກມາເປັນຊາຍແດນ **ລາວ-ໄທ** ຕັ້ງແຕ່ເມືອງ **ຊະນະຄາມ**
ລົງໄປຮອດ ແຂວງ **ຈຳປາສັກ** ແລະ ຕົກສູ່ແດນ **ກຳປູເຈຍ**,

ຫວຽດນາມ ພາກໃຕ້ແລ້ວຈຶ່ງຕົກໃສ່ທະເລຈີນ. **ນ້ຳຂອງ** ໄຫລຜ່ານ
 ປະເທດລາວ ແຕ່ເໜືອເຖິງໃຕ້ ໂຮມທັງຫມົດ 1.865 ກິໂລແມັດ.
 ບາງບ່ອນເປັນຊາຍແດນຂອງປະເທດ ແລະ ບາງບ່ອນໄຫລຜ່ານກາງ
 ເຮັດໃຫ້ເຂດແດນຂອງລາວ ມີທັງຢູ່ກ້ຳຊ້າຍ ແລະ ກ້ຳຂວາ. ກ່ອນຈະ
 ຕົກເຂົ້າສູ່ແດນ **ກຳປູເຈຍ ນ້ຳຂອງ** ແຕກແຜ່ພິງ ແລະ ຕົກເປັນແກ້ງ
 ໃຫຍ່ ເອີ້ນວ່າ **ນີຜີ. ນີຜີ** ເປັນນ້ຳຕົກຕາດທີ່ມີແກ້ງຫີນ ງົດງາມ
 ທັງເລິກລັບ ຫນ້າເກງຂາມ ແຫ່ງຫນຶ່ງໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
 ແລະ ເປັນຮົ່ວປ້ອງກັນ ໂດຍທຳມະຊາດ. **ຝະລັ່ງ** ເຄີຍພະຍາຍາມ
 ລະເບີດ ແກ້ງຫີນໃນບໍລິເວນນີ້ ເພື່ອໃຫ້ການເດີນເຮືອສະດວກ ແຕ່ບໍ່
 ສຳເລັດ ຈຶ່ງເຮັດຂົວພ້ອມທາງລົດໄຟເຊື່ອມຕໍ່ດອນ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍ
 ກຳປັ່ນໄປຕາມລາງລົດໄຟ ອຳນວຍໃຫ້ກຳປັ່ນທີ່ຂຶ້ນມາແຕ່ທະເລນັ້ນ
 ແລ່ນເຖິງ**ວຽງຈັນ** ແລະ **ຫລວງພະບາງ** ໄດ້. ໃຕ້ແກ້ງ **ນີຜີ** ລົງໄປ
ນ້ຳຂອງ ແຜ່ກວ້າງເປັນວັງນ້ຳເລິກ ມີ **ປາຂ່າ** ຫລື **ປາສະນ່ອຍ**
 ຊຶ່ງເປັນສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ ຕະກູນດຽວກັບປາ **ດອນຟິນ**
 ອາໄສຢູ່. **ນ້ຳຂອງ** ແລະ ສາຂາຂອງມັນ ທີ່ເປັນ ແມ່ນ້ຳລຳເຊ
 ອີກສິບກວ່າສາຍ ແມ່ນແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ຫລໍ່ລ້ຽງ
 ປະຊາຊົນລາວ ແຕ່ເໜືອຮອດໃຕ້ ແລະ ເປັນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ
 ອຳນວຍໃຫ້ ປະຊາຊົນເຂດຫ່າງໄກ ສາມາດໄປມາຫາສູ່ກັນໄດ້

ຕະຫລອດປີ. ແມ່ນ້ຳຂອງມີເກາະດອນນ້ອຍໃຫຍ່ ຍັງຢາຍມາແຕ່
ເຫນືອສຸດໃຕ້ ບ່ອນຫລາຍທີ່ສຸດແມ່ນບໍລິເວນໃຕ້ **ເມືອງ ໂຂງ** ລົງໄປ,
ບາງດອນ ມີປະຊາຊົນຕັ້ງບ້ານເຮືອນອາໄສຢູ່ບາງບ່ອນເປັນສວນ
ປູກພືດ ເຊັ່ນ ຢາດູດ, ສາລີ. ເກາະດອນສ່ວນຫລາຍຢູ່ໃນ **ນ້ຳຂອງ**
ແມ່ນກຳມະສິດຂອງ **ສ.ປ.ປ. ລາວ** ຕາມສັນຍາ **ສະຫຍາມ-ຝະລັ່ງ**
ສະບັບ ວັນທີ 13 ເດືອນກຸມພາ ຄ.ສ. 1903 ໂດຍຖືເອົາຮ່ອງນ້ຳ
ທີ່ເລິກໃນນ້ຳຂອງ ເປັນເສັ້ນຊາຍແດນ. **ດອນ ໂຂງ** ເປັນດອນໃຫຍ່
ກວ່າໝູ່ ໃນ **ນ້ຳຂອງ** ຄື ກວ່າ 6 ກມ ແລະ ຍາວ 12 ກມ. ນອກຈາກ
ເປັນເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມທີ່ດີແລ້ວ ແມ່ນ້ຳລຳເຊທັງຫລາຍ
ຍັງເປັນແຫລ່ງພະລັງງານສຳຄັນຂອງ **ສ.ປ.ປ. ລາວ** ອີກ.
ເຂື່ອນນ້ຳງົ່ມ ທີ່ **ແຂວງວຽງຈັນ**, **ເຂື່ອນເຊເສັດ** ທີ່ **ສາລະວັນ**,
ເຂື່ອນເຊລະບຳ ແລະ ເຂື່ອນນ້ອຍໆອີກຫລາຍບ່ອນ ໄດ້ສະໜອງ
ພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ກາຍເປັນສິນຄ້າຂາອອກ ແລະ ສ້າງລາຍຮັບ
ສ່ວນສຳຄັນ ໃຫ້ແກ່ **ສ.ປ.ປ. ລາວ**.

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ຮັບການ
ສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນປີ ຄ.ສ. 1975 ຫລັງຈາກສົງຄາມປົດປ່ອຍຊາດ
ຍຸດຕິລົງ ດ້ວຍໄຊຊະນະຂອງ **ກຳລັງປະຕິວັດລາວ**. ໄຊຊະນະ
ດັ່ງກ່າວ ເປັນຈຸດອະວະສານ ຂອງລະບອບປົກຄອງ ແບບລາຊາ

ທີ່ປະໂຕ ອັນມີເຈົ້າຊີວິດ ເປັນປະມຸກຂອງປະເທດ. ນັບຕັ້ງແຕ່
ເຈົ້າຟ້າງຸ່ມມະຫາລາດ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມແຜ່ນດິນ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃຫ້ຢູ່
ພາຍໃຕ້ການປົກຄອງອັນດຽວກັນ ເມື່ອປີ ຄ.ສ. 1353 ແລະ ເອີ້ນຊື່
ປະເທດວ່າ : **ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ**. **ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ**
ຄ່ອຍໆຮຸ່ງເຮືອງຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ມາຮອດສະໄຫມ **ເຈົ້າສຸລິຍະວົງສາ**
ຂຶ້ນປົກຄອງປະເທດ ແຕ່ປີ ຄ.ສ. 1633 ເຖິງ 1690, ລະຍະນີ້ຖືວ່າ
ສາສະຫນາ ວັນນະຄະດີ ໃນ **ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ** ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ
ສຸດຂີດ. ວັດວາອາຮາມ ໄດ້ຮັບການບູລະນະຮັກສາ ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງ
ຫລວງຫລາຍ, ນັກປາດອາຈານແຕ່ງຫນັງສື ຄຳພິດິກາ ກົດຫມາຍ
ອອກມາສິດສອນ ເປັນຕຳລາເຜີຍແຜ່ໄປທົ່ວປະເທດ. ທ່ານ
ວັນວຸດສະຕ້ອບ ພໍ່ຄ້າຊາວໂຮນລັງທີ່ໄດ້ເດີນທາງເຂົ້າມາຮອດ
ປະເທດລາວໃນ ສະໄຫມນັ້ນ ຂຽນບັນທຶກໄວ້ວ່າ : "**ນະຄອນວຽງຈັນ**
ມີວັດຫລາຍ ແລະ ມີພະສົງທີ່ຮຳຮຽນຢູ່ໃນວັດຫລາຍກວ່າທະຫານ
ຢູ່ໃນກອງທັບ ຂອງເຈົ້າຊີວິດ **ກິໂຢມທິສອງ ...**" ຫລັງຈາກ
ເຈົ້າສຸລິຍະວົງສາ ແລ້ວ **ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ** ຫລົ້ມຈົມລົງ ຍ້ອນ
ເກີດຄວາມແຕກແຍກພາຍໃນ ແລະ ການຍາດແຍ່ງກັນຂຶ້ນເປັນເຈົ້າ
ປົກຄອງ. ເຫດການວຸ່ນວາຍ ດຳເນີນຕິດຕໍ່ກັນມາຈົນຮອດ ປີ ຄ.ສ.
1779 ແລ້ວປະເທດລາວ ກໍ່ຕົກເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງສະຫຍາມ.

ຈົນເຖິງປີ 1893 **ຝະລັ່ງ** ກໍເຂົ້າມາຍຶດເອົາ **ລາວ** ເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ
 ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຍຶດເອົາ **ຂະເໝນ** ແລະ **ຫວຽດນາມ** ແລ້ວເອີ້ນ
 ຮວມກັນວ່າ **ອິນດູຈີນຝະລັ່ງ**. ນັບແຕ່ສະໄຫມ ຂຸນລໍ ພາປະຊາຊົນ
 ເຄື່ອນຍ້າຍລົງມາຕັ້ງຖິ່ນຖານບ້ານເມືອງລຽບລ່ອງນ້ຳຂອງ ເມື່ອ
 ຄ.ສ. 747 ມາຮອດ ປີ 1779 ນັບເປັນເວລາພັນກວ່າປີ
ປະເທດລາວ ກໍເສຍເອກະລາດ ຕົກເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນແບບເກົ່າ
 ແລະ ແບບໃໝ່ ຕິດຕໍ່ກັນມາ ນັບແຕ່ ຄ.ສ. 1779 ຫາ 1975
 ນັບເປັນເວລາເກືອບ 200 ປີ ຈຶ່ງໄດ້ເປັນເອກະລາດຢ່າງສົມບູນ
 ແລ້ວມີການປ່ຽນແປງການປົກຄອງ ຈາກລະບອບລາຊາທິປະໄຕ
 ມາເປັນລະບອບ ສາທາລະນະລັດ.

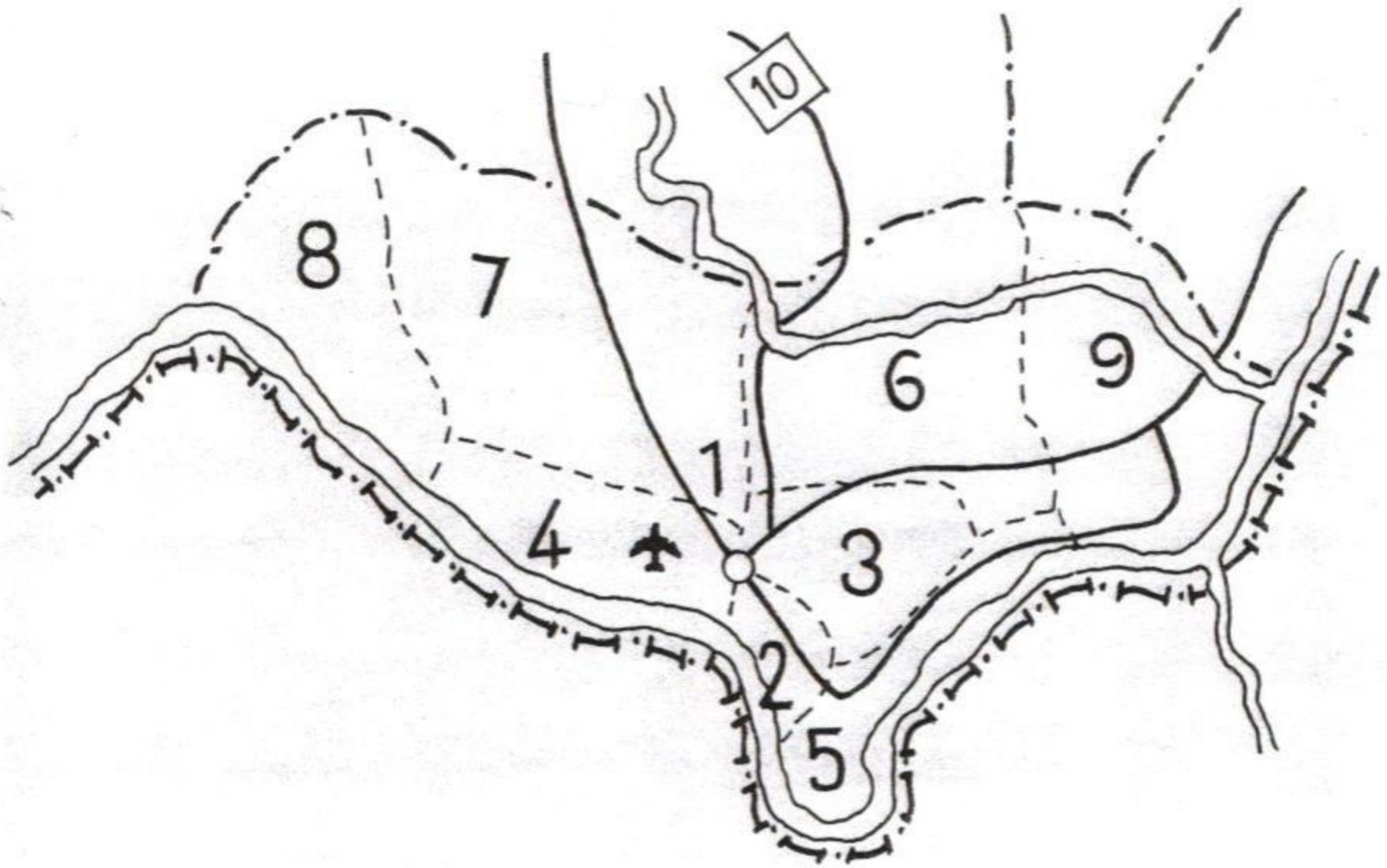
ສ.ປ.ປ.ລາວ ແບ່ງຫົວຫນ່ວຍການປົກຄອງ ອອກເປັນ 16
 ແຂວງ, ກໍາແພງນະຄອນ ຫນຶ່ງແຫ່ງ ທີ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງນະຄອນ
 ຫລວງ ແລະ ຫນຶ່ງເຂດພິເສດ ຄື : **ເຂດພິເສດໄຊສົມບູນ** ດັ່ງມີ
 ລາຍລະອຽດ ຕໍ່ໄປນີ້ :

ຫມາຍເລກ	ຊື່ແຂວງ/ກໍາແພງນະຄອນ
01	ກໍາແພງນະຄອນວຽງຈັນ
02	ຜຶ້ງສາລີ

-
03	ຫລວງນ້ຳທາ
04	ອຸດົມໄຊ
05	ບໍ່ແກ້ວ
06	ຫລວງພະບາງ
07	ຫົວພັນ
08	ໄຊຍະບູລີ
09	ຊຽງຂວາງ
10	ວຽງຈັນ
11	ບໍລິຄຳໄຊ
12	ຄຳມ່ວນ
13	ສະຫວັນນະເຂດ
14	ສາລະວັນ
15	ເຊກອງ
16	ຈຳປາສັກ
17	ອັດຕະປື
18	ເຂດພິເສດໄຊສົມບູນ

- ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ປັດຈຸບັນມີ 20 ແຫ່ງ (ຂໍ້ມູນ : ສູນປົກປັກຮັກສາປ່າສະຫງວນ ແລະຈັດສັນແຫລ່ງນ້ຳ, 1998)

01 ກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- 1. ເມືອງຈັນທະບູລີ
- 2. ເມືອງສີສັດຕະນາກ
- 3. ເມືອງໄຊເຊດຖາ
- 4. ເມືອງສີໂຄດຕະບອງ
- 5. ເມືອງຫາດຊາຍຟອງ
- 6. ເມືອງໄຊທານີ

- 7. ເມືອງນາຊາຍທອງ
- 8. ເມືອງສັງທອງ
- 9. ເມືອງປາກງື່ມ
- 0. ກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ

- ສະຫນາມບິນ
- ທາງລົດ
- ແມ່ນ້ຳ

ເນື້ອທີ່	3.920 ກມ ²	
ປະຊາກອນ	541.600 ຄົນ	
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	85%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	10%
	ມົ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	5%

ວັດ 130 ແຫ່ງ

ຕະຫລາດໃຫຍ່ 8 ແຫ່ງ

ແມ່ນ້ຳ ນ້ຳຂອງ, ນ້ຳຈື່ມ, ນ້ຳຫຸມ, ນ້ຳປ່າສັກ

(ຖິ້ມສ່ວນນຶ່ງເຮັດເປັນຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ ໃນປີ 1997)

ຫ້ວຍຫມາກນາວ, ຫ້ວຍຫມາກຮຽວ.

ໃນລະຫວ່າງ ປີ 1997-98, ສະຫນາມບິນວັດໄຕ ໄດ້ຮັບການ ປັບປຸງ ຂະຫຍາຍທາງຂຶ້ນເປັນສະຫນາມບິນນາໆຊາດ ມີບົນຂອງ ສາຍການບິນຕ່າງປະເທດຫລາຍສາຍ ເຊັ່ນ: ໄທ, ມະເລເຊຍ, ສິງກະໂປ, ຫວຽດນາມ ... ມາລົງອາທິດລະຫລາຍຖ້ຽວ.

ຂົວຂ້າມນ້ຳຂອງຊຶ່ງທັນສະໄຫມ ສ້າງດ້ວຍຄອນກີດເສີມເຫລັກ ແຫ່ງທຳອິດ ຊຶ່ງວ່າ "ຂົວມິດຕະພາບລາວໄທ" ສ້າງສຳເລັດ ແລະ ເປີດໃຊ້ໃນປີ 1994 ໂດຍການຊ່ວຍເຫລືອຂອງ ລັດຖະບານ ອົດສະຕາລີ ຕັ້ງຢູ່ໃນເຂດເມືອງຫາດຊາຍຟອງ (ຈາກໃຈກາງ ເມືອງ 20 ກລມ) ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ ກັບເມືອງຫນອງຄາຍ ປະເທດໄທ.

ກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ ຫລື **ວຽງຈັນ** ມີຊື່ໃນປະຫວັດສາດ ນັບເປັນຫລາຍຮ້ອຍປີ ຫລື ພັນກວ່າປີມາແລ້ວ ຄູ່ກັບ **ເມືອງວຽງຄຳ** (ປັດຈຸບັນຊື່ວ່າ ບ້ານ **ວຽງຄຳ** ຢູ່ **ແຂວງວຽງຈັນ ແຄມນ້ຳຈື່ນ**). ເຈົ້າໄຊຍະເຊດຖາທິລາດໄດ້ໂຍກຍ້າຍນະຄອນຫລວງຈາກ **ຊຽງທອງ** (ຫລວງພະບາງ) ມາ **ວຽງຈັນ** ໃນສະຕະວັດ ທີ 16 (ຄ.ສ. 1560) ແລະ ສ້າງສາຫໍໂຮງ **ຫໍພະແກ້ວ ຫໍພະແຊກຄຳ ພະທາດຫລວງ** ຫລໍ່ພຸດທະຮູບ ດ້ວຍທອງສຳລິດ ຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ **ພະອົງຕີ້ ພະສຸກ ພະເສີມ ພະໃສ** ເປັນຕົ້ນ. ໃນສະໄຫມນີ້ ມີການສ້າງສາ ແລະ ສ້ອມແປງວັດຕ່າງໆຫລາຍແຫ່ງ ໂຮມທັງກຳແພງເມືອງກໍດ້ວຍ ດິນຈີ່ ແລະ ດິນຫນຽວ.

ນະຄອນຫລວງ**ວຽງຈັນ** ເປັນໃຈກາງ ຂອງວັດທະນະທຳລາວ ນັບຕັ້ງແຕ່ສະໄຫມນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ ແລະ ເລີ່ມຫລົ້ມຈົມລົງ ເມື່ອປະເທດລາວ ແຕກແຍກກັນເປັນສາມອານາຈັກ ເຊິ່ງຕໍ່ມາໄດ້ຕົກເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນຂອງ **ສະຫຍາມ** ພ້ອມກັນໃນປີ ຄ.ສ. 1779. ຈາກນັ້ນ **ນະຄອນວຽງຈັນ** ທີ່ເຄີຍຮຸ່ງເຮືອງມາໄດ້ຫລາຍສະຕະວັດ ກໍຖືກເຜົາຜານຮາບກ້ຽງລົງ ໃນສະໄຫມສົງຄາມ ລະຫວ່າງ **ເຈົ້າອະນຸວົງ** ກະສັດອົງສຸດທ້າຍແຫ່ງລາຊະວົງ **ວຽງຈັນ** ກັບກອງທັບສະຫຍາມ ເມື່ອປີ ຄ.ສ. 1826-28. ບໍ່ພຽງແຕ່ວັດວາຫໍໂຮງອັນວິຈິດງົດງາມ

ຖືກມ້າງເພທໍາລາຍເທົ່ານັ້ນ ປະຊາຊົນຄົນລາວ ກໍຖືກກວາດໄລ່
ລົງໄປຢູ່ **ສະຫຍາມ** ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນພົນລະເມືອງໄທໃນກາລະ
ຕໍ່ມາ. **ວຽງຈັນ** ເປັນເມືອງຮ່າງເປົ່າແປນຢູ່ຫລາຍສິບປີ ຄືນັບແຕ່
ຄ.ສ. 1829 ເຖິງທ້າຍສະຕະວັດທີ 19 (ຄ.ສ. 1893) ເມື່ອ **ຝະລັ່ງ**
ເຂົ້າມາຍຶດເອົາເປັນຫົວເມືອງຂຶ້ນ. ນັບແຕ່ນັ້ນມາ **ນະຄອນວຽງຈັນ**
ຈຶ່ງຄ່ອຍໆຟື້ນຊືບຄືນ ມີການສ້າງສາບູລະນະວັດວາອາຣາມທີ່ເຫລືອ
ເຊັ່ນໃນປີ ຄ.ສ. 1928 ໄດ້ສ້ອມແປງ **ຫໍພະແກ້ວ** ແລະ **ພະທາດ**
ຫລວງ. ປັດຈຸບັນ **ວຽງຈັນ** ເປັນນະຄອນຫລວງຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ
ທັງເປັນຫົວຫນ່ວຍສໍາຄັນຂອງການ ປົກຄອງທີ່ ເອີ້ນວ່າ **ກໍາແພງ**
ນະຄອນວຽງຈັນ, ມີພົນລະເມືອງທີ່ຫນ້າແທນກວ່າຫມູ່ ຄື 133
ຄົນ / ກມ² (ຄວາມຫນ້າແທນຕໍ່າສຸດ ແມ່ນແຂວງອັດຕະປື ແລະ
ແຂວງ ເຊກອງ ຄື 8 ຄົນ / ກມ²).

ເຂດກໍາແພງ **ນະຄອນວຽງຈັນ** ຕັ້ງຢູ່ລະຫວ່າງພື້ນທີ່ຮາບພຽງ
ຂອງລ່ອງນ້ຳຂອງ ແລະ ນ້ຳຈື່ມ; ມີທຶງຮາບພຽງ ເຫມາະແກ່ການ
ປູກຝັງ, ທຶງນີ້ເອີ້ນກັນວ່າ **ທຶງຮາບວຽງຈັນ** ຊຶ່ງອ້ອມດ້ວຍສາຍພູ
ເຂົາຄວາຍ ຕໍ່ໃສ່ສາຍພູງ. ເຂດກໍາແພງແບ່ງອອກເປັນ 9 (ແປດ)

ເມືອງ ຄື :

-
1. ເມືອງ ຈັນທະບູລີ
 2. ເມືອງ ສີສັດຕະນາກ
 3. ເມືອງ ໄຊເຊດຖາ
 4. ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ
 5. ເມືອງ ຫາດຊາຍຟອງ
 6. ເມືອງ ໄຊທານີ
 7. ເມືອງ ນາຊາຍທອງ
 8. ເມືອງ ສັງທອງ
 9. ເມືອງປາກງື່ມ

ມີສະຖານທີ່ສຶກສາ ຊັ້ນສູງ ຊັ້ນກາງ ແລະ ຊັ້ນຕົ້ນ ທີ່ສໍາຄັນຂອງ
ລັດຖະບານ 20 ກວ່າແຫ່ງ ຊຶ່ງກວມເກືອບ 50% ຂອງສະຖາບັນ
ສຶກສາທົ່ວປະເທດ

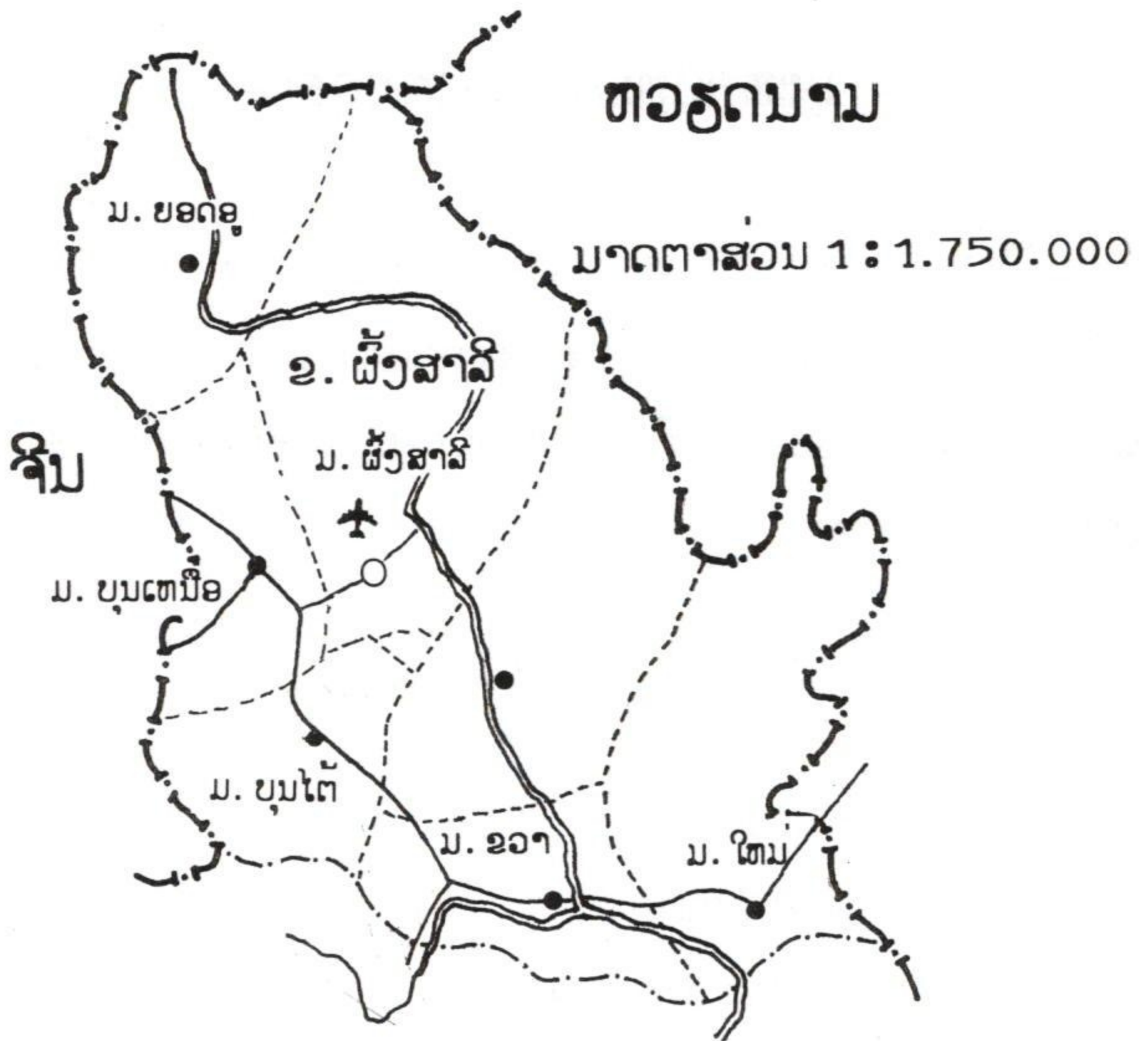
ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ

ຕັ້ງຢູ່ເຂດກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ ບ່ອນທີ່ເອີ້ນວ່າ ດົງ ໂດກ.
ເປັນການລວມເອົາສະຖາບັນຊັ້ນສູງຫລາຍແຫ່ງ ມາເຂົ້າເປັນອັນດຽວ
ແລະ ເລີ່ມໂຂສຶກສາຮຽນຄັ້ງທຳອິດ ໃນປີ 1996-97. ສຳນັກງານ ອະທິການ
ບໍດີ ຕັ້ງຢູ່ດົງ ໂດກ.

ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ມີ 8 ຄະນະວິຊາ ຄື :

- ຄະນະສຶກສາສາດ
- ຄະນະວິທະຍາສາດ
- ຄະນະກະເສດສາດ-ປ່າໄມ້
- ຄະນະວິສະວະກຳສາດ ແລະ ສະຖາປັດ
- ຄະນະພາສາ ວັນນະຄະດີ ແລະ ມະນຸດສາດ
- ຄະນະເສດຖະກິດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ
- ຄະນະວິທະຍາສາດ ສາທາລະນະສຸກ
- ຄະນະວິທະຍາໄລວິທະຍາສາດພື້ນຖານ.

02 ແຂວງຜົ້ງສາລີ

ເຄື່ອງຫມາຍ

○ ທີ່ວ່າການແຂວງ	----- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
● ທີ່ວ່າການເມືອງ	----- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
ສະຫນາມບິນ	———— ທາງລົດ
----- ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ	≡≡≡ ແມ່ນ້ຳ

ຂ. ຫລວງພະບາງ

ເນື້ອທີ່	16,200 ກມ ² (ກ່ອນ 1995)	
ປະຊາກອນ	149,000 ຄົນ (ກ່ອນ 1995)	
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	15%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	50%
	ມັງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	35%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ຜົ້ງສາລີ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳອູ, ນ້ຳນົວ, ນ້ຳພາກ	

ຜົ້ງສາລີ ເປັນແຂວງເຫນືອສຸດຂອງ **ສ.ປ.ປ.ລາວ**, ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພູຜາສູງ. ປະຊາຊົນປູກເຂົ້າດ້ວຍການເຮັດນາຂຶ້ນໄດແລະ ປູກພືດບາງຢ່າງ ເຊັ່ນ ຊາ, ກາເຟ, ຝ້າຍ, ຢາດູດ, ຖົ່ວດິນ, ຖົ່ວເຫລືອງ, ຖົ່ວຂຽວ ແລະ ເກັບຫາເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ເຊັ່ນ ຫມາກແຫນ່ງ ຍາມ ແລະ ຂີ້ຊີ. ຊົນເຜົ່າຕ່າງໆໃນແຂວງມີ: **ລາວ, ລື້, ຫ້, ກໍ່, ຢ້າວ, ກໍ່ພູຊາງ, ພູນ້ອຍ, ມັງລາຍ, ຂະມ**, ລັກສະນະບ້ານເຮືອນຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ລະຊົນເຜົ່າແຕກຕ່າງກັນ. ຊົນເຜົ່າ **ລື້** ຢູ່ເຮືອນມີເສົາສູງ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ສັກ ແລະ ໄມ້ເນື້ອແຂງ. ຊົນເຜົ່າ **ມັງ ຢ້າວ** ຢູ່ເຮືອນຕິດດິນ ເຮັດດ້ວຍໄມ້ໄຜ່ ແລະ ໄມ້ເນື້ອແຂງ. ປະຊາຊົນສ່ວນຫນຶ່ງ ຕໍ່າຫຼຸກຝ້າຍຜະລິດເຄື່ອງໃຊ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ

ບາງຢ່າງເອົາເອງ. ຊົນເຜົ່ານ້ອຍບາງກຸ່ມ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກ
ດໍາລົງຊີວິດຕາມຮີດຄອງເດີມ ແລະ ປາກເວົ້າດ້ວຍພາສາປະຈໍາ
ເຜົ່າ. ບຸນປະເພນີທີ່ສໍາຄັນ ມີບຸນປີໃໝ່ ບຸນສະຫລອງການປູກເຂົ້າ,
ບຸນກູ້ເຜືອກ ກູ້ມັນ ແລະ ການເຢົາຢາ ພາຍໃນຄອບຄົວ ວາດຂັບລໍາ
ໃນທ້ອງຖິ່ນ ມີ ຂັບລີ້, ຂັບພູຊາງ, ຂັບມັງ ແລະ ຂັບເຕີມ.

ການເດີນທາງໄປ **ແຂວງຜົ້ງສາລີ** ເຮັດໄດ້ຫລາຍວິທີຄື ຂີ່ເຮືອ
ຂຶ້ນຕາມ **ນ້ຳອູ** ແຕ່ **ເມືອງຂວາ** ແຂວງ **ຜົ້ງສາລີ** ໄປ ຫລື ຂີ່ເຮືອບິນ
ໄປລົງ ແຂວງຫລວງນໍ້າທາ ແລ້ວເດີນທາງຕໍ່ດ້ວຍລົດຍົນ.

ຫ້າມຈໍາໜ່າຍ

03 ແຂວງຫລວງນ້ຳທາ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເຄື່ອງຫມາຍ

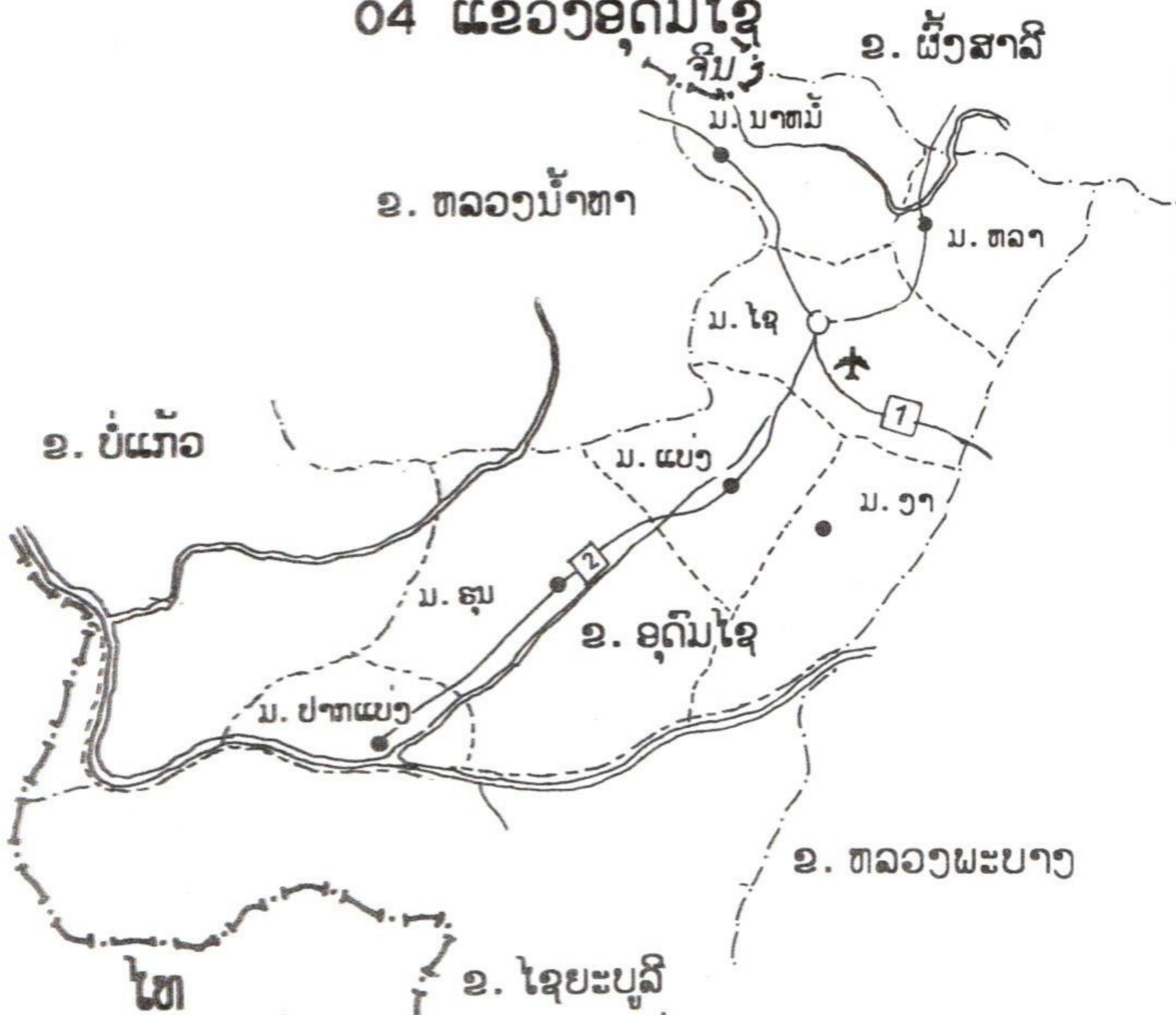
○	ທີ່ວ່າການແຂວງ	-----	ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
●	ທີ່ວ່າການເມືອງ	-----	ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
✈	ສະຫນາມບິນ	————	ທາງລົດ
→.I.	ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ	~~~~~	ແມ່ນ້ຳ

ເນື້ອທີ່	9.325 ກມ ²	
ປະຊາກອນ	125.000 ຄົນ	
ເມືອງເອກ	ຫລວງນ້ຳທາ	
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	34%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	35%
	ມັ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	31%
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳທາ, ນ້ຳມາ, ນ້ຳຜາ	

ແຂວງ **ຫລວງນ້ຳທາ** ຢູ່ພາກເໜືອສຸດ ທາງທິດຕາເວັນຕົກ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນ ພູຜາສູງ, ມີທົ່ງຮາບຫນ້ອຍຫນຶ່ງໃນເຂດເມືອງສິງ. ພູມອາກາດເຢັນ ແລະ ຊຸ່ມຊື່ນ, ຍາມຫນາວມີຫມອກກ້ວເກືອບຕະຫລອດມື້. ປ່າດົງສ່ວນຫນຶ່ງມີສັດປ່າຂະຫນາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ຊ້າງ, ງົວປ່າ, ເສືອ ... ປະຊາຊົນໃນແຂວງ **ຫລວງນ້ຳທາ** ມີຫລາຍຊົນເຜົ່າ ເຊັ່ນ ລື້, ຍວນ, ກໍ່, ຢ້າວ, ກຸ່ຍ, ມູເຊີ, ແລນແຕນ, ຂະມຸ. ຊາວລື້ ເປັນຊົນເຜົ່າຫນຶ່ງທີ່ຍັງຮັກສາຮີດຄອງ ປະເພນີສັກລາຍ ແລະ ເຮັດຫຼຸກຜ້າຝ້າຍ ຍ້ອນຫມໍ້ນິນ ຕັດເປັນເຄື່ອງນຸ່ງ.

ຊົນເຜົ່າມັ້ງ ຢ້າວ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ມັກນຸ່ງຖືຕາມປະເພນີ ແລະ
ປາກເວົ້າພາສາຂອງຕົນ. ບຸນປະເພນີ ທີ່ສຳຄັນ ມີ : ບຸນປີໃຫມ່ ຫລື
ກຸດສົງການ, ບຸນຂຶ້ນເຮືອນ ... ວາດຂັບລຳ ມີ ຂັບລີ້, ຂັບມັ້ງ,
ຂັບຢ້າວ ແລະ ເຕີມ. ແຂວງຫລວງນ້ຳທາ ມີຖະຫນົນຕໍ່ໃສ່ ຈົນ ແລະ
ນອນຢູ່ໃນຕາຫນ່າງ ສາຍການບິນລາວ.

04 ແຂວງອຸດົມໄຊ

ເຄື່ອງຫມາຍ ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

○	ທີ່ວ່າການແຂວງ	-----	ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
●	ທີ່ວ່າການເມືອງ	-----	ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
✈	ສະຫນາມບິນ	————	ທາງລົດ
→→→	ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ	~~~~~	ແມ່ນ້ຳ

ເນື້ອທີ່	21.190 ກມ	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	188.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ເມືອງໄຊ	
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	31%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	55%
	ມັ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	24%
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳແບ່ງ, ນ້ຳກໍ່, ນ້ຳງາ.	

ແຂວງອຸດົມໄຊ ເປັນແຂວງຕັ້ງໃໝ່, ໃນສະໄຫມສົງຄາມ ເຄີຍມີ ບົດບາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຄື ມີໂຮງງານຕໍ່າແຜ່ນ. ພື້ນທີ່ສ່ວນ ໃຫຍ່ເປັນພູຜາ, ພູມອາກາດຫົ່ວໄປເຢັນ ແລະ ຊຸ່ມຊື່ນ. ປະຊາຊົນ ເຮັດນາ ດ້ວຍການຫົດນ້ຳຈາກຫ້ວຍ ແລະ ເຮັດໄຮຕາມເປັນພູ. ຫົ່ວ ແຂວງມີຖະຫນົນ 517 ກມ ແລະ ເດີນຍົນຂະຫນາດນ້ອຍແຫ່ງຫນຶ່ງ

ອຸດົມໄຊ ເປັນແຂວງຫນຶ່ງທີ່ຕາມ່າງສາຍການບິນກວມເຖິງ, ເຜົ່າ ຕ່າງໆ ມີ : ລາວ, ລື້, ໄຫດຳ, ໄຫແດງ. ໄຫຂາວ, ຍວນ, ຢ້າວ, ກໍ່, ຣະຕິງ, ບິດ, ແລນແຕນ, ມັ້ງລາຍ, ມັ້ງຂາວ, ຂະມຸຣອກ, ຂະມຸອູ, ປະຊາຊົນສ່ວນຫນຶ່ງນຸ່ງຖືຕາມປະເພນີ ແລະ ເວົ້າພາສາ ປະຈຳເຜົ່າຂອງຕົນ.

ຊົນເຜົ່າ **ລາວເທິງ** ຫລື **ຂະມຸ** ນິຍົມເຮັດຖືງພາຍ ດ້ວຍ **ປປຶຣດ**
ທີ່ລອກຈາກ ຕົ້ນປຸຊະນິດຫນຶ່ງໃນປ່າ ສ່ວນຊາວ **ລື້** ກໍມີຄວາມສາມາດ
ຕໍ່າຫຼຸກຜ້າຝ້າຍລາຍຂີດໃຊ້ໃນຄອບຄົວ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ບຸນປະເພນີສໍາຄັນ ມີ ບຸນປີໃໝ່, ບຸນກິນຈຽງ, ບຸນຂຶ້ນເຮືອນ
ແລະ ການເຢົາຢາ ພາຍໃນຄອບຄົວ.

05 ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເນື້ອທີ່	4.970 ກມ ² (ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	104.000 ຄົນ (ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ) 50.8%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ) 20.3%
	ມຶ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ) 20.2%

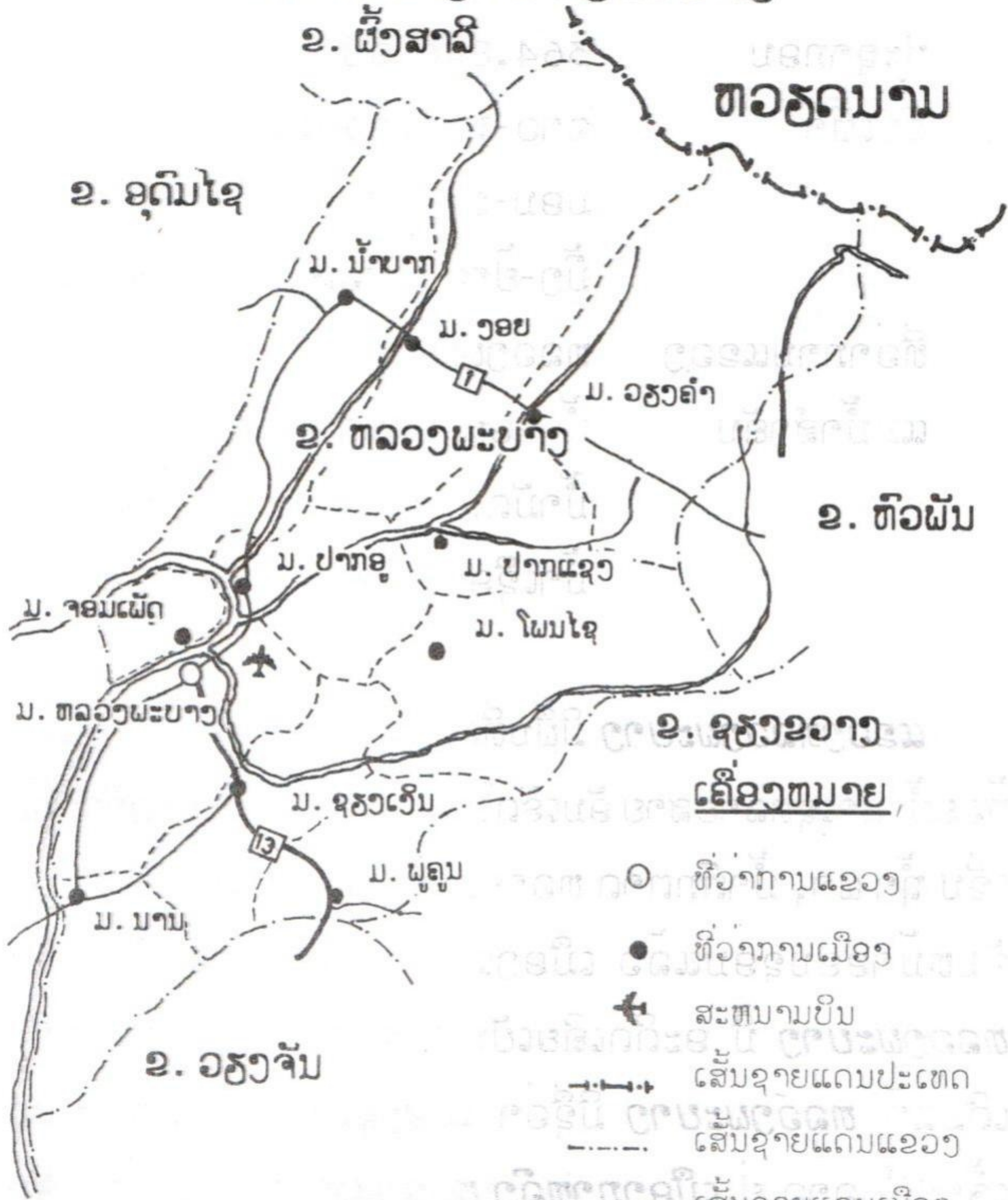
ທີ່ວ່າການແຂວງ ແມ່ນເມືອງຫ້ວຍຊາຍ

ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ ນ້ຳງ້າວ, ນ້ຳທາ

ແກ້ວປະເສີດ ແກ້ວດຳ ຫລື ນິນ, ແກ້ວແດງ ຫລື ໄພທູນ

ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຕັ້ງຢູ່ແຄມນ້ຳຂອງຝັ່ງຊ້າຍ ມີພື້ນທີ່ຮາບພຽງ ເລັກນ້ອຍຕາມລ່ອງນ້ຳ, ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພູພຽງ ແລະ ພູສູງ. ນອກຈາກການເຮັດໄຮ່ປູກເຂົ້າແລ້ວ ປະຊາຊົນໃນແຂວງນີ້ຍັງມີອາຊີບ ສຳຮອງອີກຢ່າງຫນຶ່ງ ຄື ການຂຸດ ແລະ ຮ່ອນແກ້ວ ຕາມບໍລິເວນ ແຄມຝັ່ງນ້ຳຂອງ. ປະຊາຊົນໃນ **ແຂວງບໍ່ແກ້ວ** ກໍຄືກັບແຂວງອື່ນໆ ໃນພາກເໜືອຂອງລາວ ປະກອບດ້ວຍຫລາຍຊົນເຜົ່າຄື : **ໄຕ, ລາວ, ລື້, ຍວນ, ກໍ່, ກຸ່ຍ, ລະເມັດ, ຢ້າວ, ແລນແຕນ, ມູເຊີ, ຂະມຸ ...** ປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຫ່າງໄກຍັງນຸ່ງຖືຕາມປະເພນີ. ສ່ວນຫນຶ່ງກໍຕໍ່າຫຼຸກ ຜະລິດຜ້າຝ້າຍຊົມໃຊ້ພາຍໃນຄອບຄົວເອງ. ບຸນປະເພນີສຳຄັນ ມີບຸນປີໃຫມ່ ຫລື ກຸດສົງການ, ບຸນເກັບກຽວ ແລະ ບຸນປະຈຳຄອບຄົວ ເຊັ່ນ ບຸນຂຶ້ນເຮືອນໃຫມ່ ແລະ ການເຢົາຢາ. ວາດຂັບລຳ ມີ ຂັບລື້, ຂັບກໍ່ ຂັບເຕີມ. ການເດີນທາງໄປ **ເມືອງຫ້ວຍຊາຍ** ເຮັດໄດ້ຫລາຍ ວິທີ ເຊັ່ນ ທາງບົກ ແຕ່ **ຫລວງນ້ຳທາ**, ທາງອາກາດ ແຕ່ **ວຽງຈັນ** ແລະ ທາງນ້ຳ ແຕ່ **ຫລວງພະບາງ**.

06 ແຂວງຫລວງພະບາງ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

— ທາງລົດ
 ≡ ແມ່ນ້ຳ

ເນື້ອທີ່	16.875 ກມ ²
ປະຊາກອນ	364.840 ຄົນ
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ) 38%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ) 45.5%
	ມຶ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ) 16.5%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ຫລວງພະບາງ
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳຂອງ, ນ້ຳຄານ, ນ້ຳງາ, ນ້ຳງອຍ, ນ້ຳມັດ, ນ້ຳມີ້, ນ້ຳບາກ, ນ້ຳແຊງ, ນ້ຳເຊືອງ, ນ້ຳອູ.

ແຂວງຫລວງພະບາງ ມີພື້ນທີ່ອຸດົມໄປດ້ວຍ ພູຜາປ່າດົງ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳລຳແຊຫລາຍສາຍ ອັນເຮັດໃຫ້ແຂວງນີ້ ມີທຳມະຊາດງົດງາມ ເຊັ່ນ ຖ້ຳ ຜາ, ນ້ຳຕົກຕາດ ຫລາຍແຫ່ງ. ນອກຈາກນີ້ທຳມະຊາດ ອັນຫນ້າອອນຊອນແລ້ວ ເມືອງເອກຂອງແຂວງ ຄື ຕົວເມືອງ **ຫລວງພະບາງ** ນີ້ ອະດີດເຄີຍເປັນ ລາຊະທານີ ຢູ່ຫລາຍຮ້ອຍປີ. ເດີມແທ້ **ຫລວງພະບາງ** ມີຊື່ວ່າ **ເມືອງຊວາ**. ຕໍ່ມາເມື່ອ **ຂຸນລໍ** ເຈົ້າຊີວິດລາວ ຢູ່ **ເມືອງກາຫລົງ ຫນອງແສ** ຫລື ໃນພາສາ **ຈີນ** ເອີ້ນວ່າ **ຕາລີຟູ** ພາໄພ່ພົນເຄື່ອນຍ້າຍລົງມາຕັ້ງບ້ານເມືອງຕາມ

ລ່ອງນ້ຳຂອງ ແລະ ຕີເອົາເມືອງນີ້ໄດ້ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ **ເມືອງຊຽງທອງ** ແລ້ວຕັ້ງຂຶ້ນເປັນ ລາຊະທານີ ຫລື ເມືອງເອກແຫ່ງປະເທດ **ລ້ານຊ້າງ** ໃນ ຄ.ສ. 757 ມາເຖິງ ຄ.ສ. 1560 ເຈົ້າ **ໄຊຍະເຊດຖາ** ເຫັນວ່າ **ເມືອງຊຽງທອງ** ຕັ້ງຢູ່ທີ່ຄັບແຄບ ທັງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທຽວຂອງ **ພະມ້າ (ເມຽນມ້າ)** ເຊິ່ງກໍາລັງເປັນສັດຕູຢູ່ກັບ **ເມືອງຊຽງທອງ** ຈຶ່ງເຫັນ ສົມຄວນຍ້າຍ ລາຊະທານີ ລົງມາຢູ່ **ວຽງຈັນ** ເຊິ່ງເປັນເມືອງໃຫຍ່ ມີບ່ອນທຳມາຫາກິນກວ້າງຂວາງ. ເມືອງຈາກວ່າ ພະພຸດທະຮູບ ສຳຄັນອົງໜຶ່ງ ຄື **ພະບາງ** ຍັງຄົງສະຖິດຢູ່ທີ່ເມືອງ **ຊຽງທອງ**, ເມືອງນີ້ ຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ **ນະຄອນຫລວງພະບາງ** ນັບແຕ່ນັ້ນມາ.

ນະຄອນຫລວງພະບາງ ມີບູຮານສະຖານ ແລະ ວັດວາອາຮາມ ເກົ່າແກ່ຫລາຍຮ້ອຍປີ ເຊັ່ນ **ວັດວິຊຸນ** ທີ່ສ້າງໃນສະໄຫມ **ເຈົ້າວິຊຸນ ວະລາດ** (ຄ.ສ. 1500), **ວັດຊຽງທອງ**, **ວັດມະໂນລົມ**, **ວັດແສນ** ແລະ ອື່ນໆ. ການຂຸດພົບ ເຕົາເຜົາ ແລະ ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ ທີ່ບ້ານ ຊ້າງໄຫ ແລະ ເຄື່ອງສັງຄະໂລກ (ເຄື່ອງປັ້ນດິນເຜົາ ເຄື່ອບນ້ຳຢາ ແລະ ແຕ້ມດອກດວງໃສ່) ຢູ່ຫລາຍແຫ່ງໃນ **ແຂວງຫລວງພະບາງ** ສະແດງວ່າ **ຫລວງພະບາງ** ເປັນແຫລ່ງຜະລິດສຳຄັນບ່ອນໜຶ່ງ ໃນພາກພື້ນນີ້. ສະເຫນອັນໜຶ່ງຂອງ **ຫລວງພະບາງ** ແມ່ນເຮືອນ ກໍດິນຈີ່ ສະໄຫມ **ອານາຈັກຫລວງພະບາງ** ຢູ່ພາຍໃຕ້ອາລັກຂາຂອງ

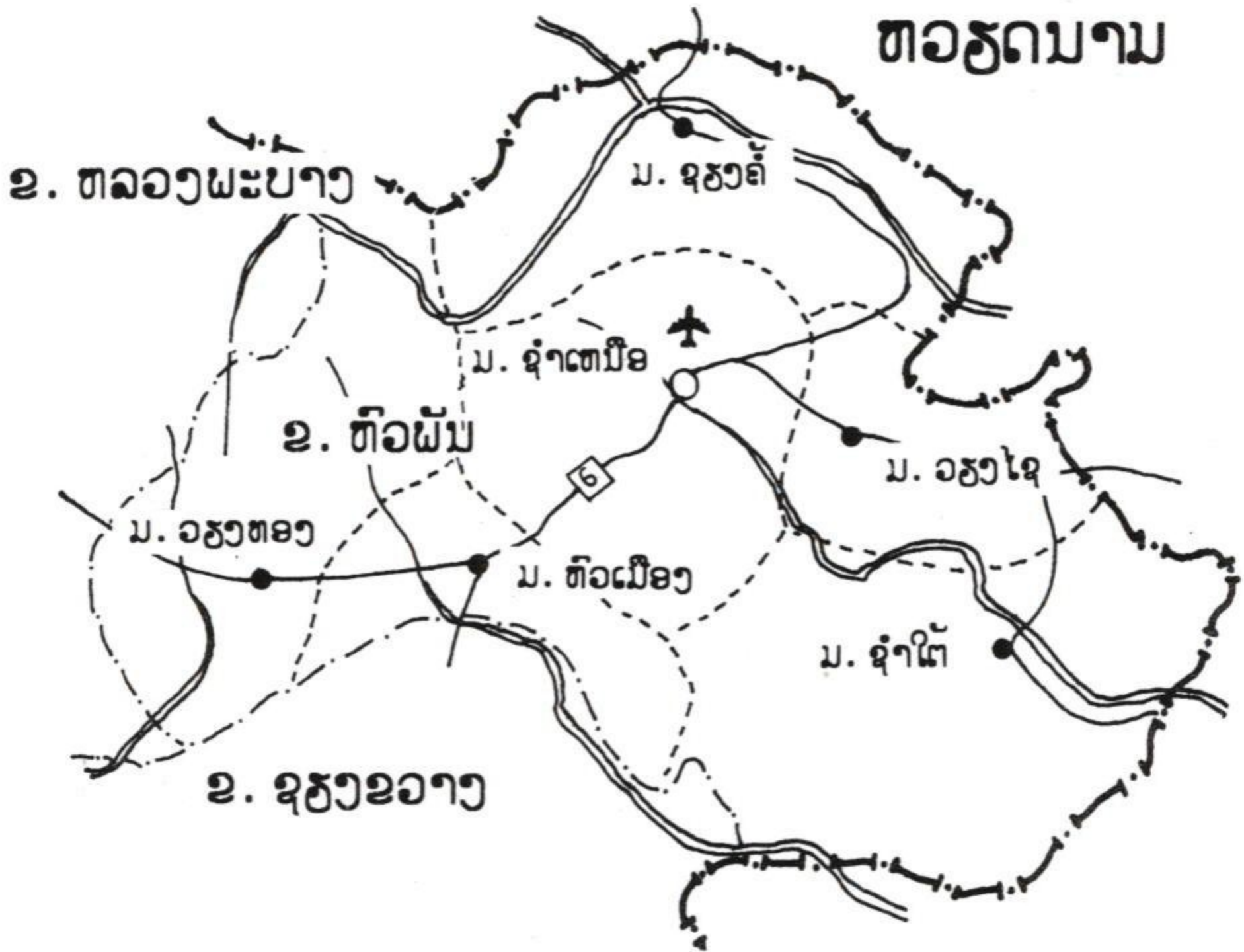
ຝະລັ່ງ ເມື່ອທ້າຍສະຕະວັດທີ 19, ເຮືອນຊານ ແລະ ຫໍໂຮງກໍດ້ວຍ
ດິນຈີ່ ຮູບຊົງປະສົມປະສານແບບເອີລົບ ແລະ ອາຊີ ໄດ້ກາຍເປັນ
ສັນຍະລັກຂອງ **ຫລວງພະບາງ**. ປະຊາຊົນໃນແຂວງ **ຫລວງພະບາງ**
ມີຄວາມຊຳນານໃນເລື່ອງສິລະປະວັນນະຄະດີ ເຊັ່ນ ການເສບດົນຕີ
ຜື້ນເມືອງ ແລະ ລະຄອນ **ອີປ້ອກ**. ສິລະປະການສະແດງຢ່າງນີ້
ສືບທອດມາແຕ່ສະໄຫມ **ເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ** ທີ່ນຳເອົາ ນັກເສບ ນາງລະບຳ
ນັກຟ້ອນ ແລະ ເຄື່ອງດົນຕີ ປະເພດມະໂຫລີ ຂຶ້ນມາແຕ່ເມືອງ
ນະຄອນຫລວງ ຫລື **ກຳປູເຈຍ**. ນອກນີ້ປະຊາຊົນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ
ຍັງມີວາດຂັບລຳຂອງຕົນ ເຊັ່ນ ທຳນອງອ່ານ ຫນັງສືຜູກ, ຂັບທຸ່ມ,
ຂັບສະຫລາມສາມສ້າວ, ຂັບເຈີມເອີຍ, ຂັບເຕີມລ່ອງໂຕກ, ຂັບລີ້
ແລະ ຂັບມັງ. ການຫັດຖະກຳ ເຊັ່ນ ການຕຳຜ້າທໍໄຫມ, ການຊ່າງຕີ
ເງິນ ຕີຄຳ ເຮັດໂອ ຂັນ ງ້າວ ດາບ ຂັນຫມາກ ນ້ຳກ້ຽງ ກໍເປັນມໍລະ
ດົກທີ່ຄົນແຂວງ **ຫລວງພະບາງ** ໄດ້ສືບທອດໄວ້ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.
ອາຫານຜື້ນເມືອງ ທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງ **ຫລວງພະບາງ** ມີ : ເອາະຫລາມ,
ແຈ່ວບອງຫນັງ, ໄຄແຜ່ນ, ນ້ຳປຸງ, ນ້ຳຜັກ, ສົ້ມໄຂ່ປາບຶກ ... ຍ້ອນ
ວ່າມີຫ້ວຍນ້ຳລຳເຊຫລາຍ ຊາວ **ຫລວງພະບາງ** ຈຶ່ງມີຊື່ວິດຕິດພັນ
ກັບນ້ຳ ຊຳນານໃນການເດີນເຮືອ ແລະ ຮູ້ທຳມາຫາກິນກັບນ້ຳ ເຊັ່ນ
ຮ່ອນຄຳ ຫາປາ ລ່ອງເຮືອ ເຮັດແພໃຫຍ່ຂົນສົ່ງສິນຄ້າ. **ຫລວງພະບາງ**

ມີຊື່ສຽງວ່າ ເປັນແຂວງທີ່ມີຫມາກພ້າວມັນ ແລະ ຫລາຍ ທັງມີ
ໄມ້ປ່ອງ ຫລາຍທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ.

ຍ້ອນເປັນເມືອງທີ່ມີເອກະລັກທາງດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ
ເດັ່ນ ຄືມີສິ່ງກໍ່ສ້າງ ທາດ ເຈດີ ວັດ ສີມ ຕະຫລອດຮອດເຮືອນຊານ
ຫໍ ໂຮງເກົ່າແກ່ ທີ່ຍັງຄົງຢູ່ໃນສະພາບແຫນ້ນຫນາ, ອົງການສະຫະ
ປະຊາຊາດເພື່ອການສຶກສາ ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ
(UNESCO) ຈຶ່ງປະກາດຮັບເອົາເມືອງຫລວງພະບາງ ເຂົ້າໄວ້ໃນ
ບັນຊີ "ເມືອງມໍລະດົກໂລກ" ໃນວັນທີ 2 ທັນວາ 1995. ມາຮອດ
ວັນທີ 2 ກຸມພາ 1998, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໄດ້ຈັດພິທີ
ປະກາດຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ຮັບເອົາໃບຢັ້ງຢືນຈາກ ທ່ານ ເຟ
ເກີຣີໂກ ມາຢີ (ເອກອະທິບໍດີຂອງ UNESCO). ເມືອງຫລວງ
ພະບາງກາຍເປັນມໍລະດົກໂລກແຫ່ງທຳອິດ ຢູ່ໃນ ສ.ປ.ປ. ລາວ
ນັບແຕ່ມື້ນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ.

ປະຊາຊົນແຂວງ **ຫລວງພະບາງ** ປະກອບດ້ວຍຫລາຍຊົນເຜົ່າ
ທີ່ອົບພະຍົບມາຈາກຫລາຍທ້ອງຖິ່ນ ຄື **ລາວ, ລື້, ໄຫຂາວ, ໄຫດຳ,**
ໄຫແດງ, ໄຫຮຸນ, ມັ້ງຂາວ, ຂະມຸຫຼູ, ຍວນ, ພວນ, ຮອກ,
ລະເມັດ, ກະຊັກ, ພູມ້ອຍ, ແຫນ່ນ ...

07 ແຂວງຫົວພັນ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເຄື່ອງຫມາຍ

○ ທີ່ວ່າການແຂວງ	----- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
● ທີ່ວ່າການເມືອງ	----- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
✈ ສະຫນາມບິນ	—— ທາງລົດ
— — ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ	~ ~ ແມ່ນ້ຳ

ເນື້ອທີ່	16.500 ກມ ²	
ປະຊາກອນ	232.000 ຄົນ	
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	61.%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	18.5%
	ມື້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	19.8%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ຊຳເຫນືອ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳຊຳ, ນ້ຳເນີນ, ນ້ຳມ້າ, ນ້ຳແອດ	

ແຂວງຫົວພັນ ເປັນດິນແດນປະຫວັດສາດ ສຳຄັນແຫ່ງຫນຶ່ງຂອງປະເທດ ເນື່ອງຈາກທີ່ຕັ້ງທາງດ້ານພູມສາດ. ໃນສະໄຫມສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ **ແຂວງຫົວພັນ** ເປັນຖານທີ່ຫມັ້ນຂອງການປະຕິວັດ. ຖ້າຜາອັນກວ້າງໃຫຍ່ ແລະ ຫລວງຫລາຍ ຢູ່ **ເມືອງວຽງໄຊ** ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນບ່ອນພັກອາໄສ ອັນປອດໄພຂອງປະຊາຊົນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນບ່ອນຕັ້ງ ໂຮງຈັກ ໂຮງງານ ແລະ ກອງບັນຊາການ ຂອງກຳລັງປະຕິວັດອີກ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພູຜາສູງ, ມີຖ້ຳ, ບໍ່ນ້ຳຮອນ ແລະ ໄມ້ຊະນິດຫາຍາກ ເຊັ່ນ **ໄມ້ໂລ່ງເລ່ງ**. ທີ່ **ເມືອງຮຽມ** ບໍ່ນ້ຳຮອນ ມີອຸນຫະພູມສູງເຖິງ 80 ອົງສາ (80 °C). ພູມອາກາດໂດຍທົ່ວໄປ

ຫນາວເຢັນ ພື້ນທີ່ສ່ວນຫນຶ່ງຈຶ່ງປູກຕົ້ນໄມ້ບາງຊະນິດບໍ່ໄດ້ ເຊັ່ນ
 ຕົ້ນພ້າວ, ຕົ້ນກ້ວຍ, ຕົ້ນຫມາກມ່ວງ, ຕົ້ນຫມາກມີ້. ນອກນີ້
ແຂວງຫົວພັນ ຍັງມີບູຮານວັດຖຸ ຍຸກຫິນໃຫມ່ ເຊັ່ນ ຫິນຕ້າງ
 ອັນພາໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ມະນຸດ ຍຸກຫິນ ເຄີຍດໍາລົງຊີວິດ ຢູ່ໃນບໍລິເວນນີ້.

ປະຊາຊົນ **ແຂວງຫົວພັນ** ມີມູນເຊື້ອໃນການປູກມອນປ້ອນໄຫມ
 ມາແຕ່ບູຮານນະກາມ, ແມ່ຍິງສ່ວນໃຫຍ່ໃຊ້ແພຂັ້ນເຊື່ອງພັນຫົວ
 ໃນລະດູຫນາວ ອາດແມ່ນຍ້ອນເຫດນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ **ແຂວງຫົວພັນ**.
 ຜ້າຝ້າຍແພໄຫມຕໍ່າຈືກດ້ວຍລົງລາຍລະອຽດ ແລະ ຍ້ອມດ້ວຍສີ
 ທໍາມະຊາດ ຂອງຊາວ **ໄທແດງ ໄທດໍາ ໄທຂາວ** ຈາກ **ແຂວງຫົວພັນ**
 ເປັນຜະລິດພັນຫັດຖະກໍາ ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊ່າງ
 ຕໍ່າຫຼຸກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງສ້າງຊື່ສຽງໃຫ້ແກ່ຄົນລາວ ໂດຍຫົວໄປວ່າ
 ເປັນຊ່າງຕໍ່າຫຼຸກ ສີມີເປັນເລີດ. ປະຊາຊົນ **ແຂວງຫົວພັນ** ເຊື່ອງສ່ວນ
 ໃຫຍ່ເປັນເຜົ່າໄຕ ຍັງຮັກສາ ແລະ ປະຕິບັດຮີດຄອງບາງຢ່າງ ຂອງ
 ຕົນຢູ່. ວາດຂັບລໍາປະຈໍາທ້ອງຖິ່ນ ມີ ຂັບ ຊໍາເຫນືອ, ຂັບອິລູນໍາແນ້
 ແລະ ຂັບມື້ງ.

08 ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ຂ. ຫລວງພະບາງ

ຂ. ວຽງຈັນ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- ທີ່ວ່າການແຂວງ
- ທີ່ວ່າການເມືອງ
- ✈ ສະຫນາມບິນ
- +— ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ
- - - ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
- · · ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
- ທາງລົດ
- ~ ແມ່ນ້ຳ

ນາຄຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເນື້ອທີ່	11.795 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	195.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	74.2%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	16.5%
	ມ້າງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	9.3%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ໄຊຍະບູລີ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳແມດ, ນ້ຳເທືອງ, ນ້ຳງາມ, ນ້ຳຮຸ່ງ	

ໄຊຍະບູລີ ເປັນຫນຶ່ງໃນສອງແຂວງ ທີ່ມີພູມຖານຕັ້ງຢູ່ຝັ່ງ
 ຂວາຂອງນ້ຳຂອງ ດິນແດນສ່ວນນີ້ ເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ **ສະຫຍາມ** ແລະ
ຝະລັ່ງ ເກີດພິພາດກັນ. ໃນປະຫວັດສາດ **ສະຫຍາມ (ໄທ)** ແລະ **ຝະລັ່ງ**
 ເຄີຍຍາດແຍ່ງແບ່ງປັນດິນແດນອັນເປັນ ແຂວງ **ໄຊຍະບູລີ** ຮອດ
 ສອງເທື່ອ ຄືເທື່ອທຳອິດໃນ.ຄ.ສ. 1903 **ສະຫຍາມ** ໄດ້ຍືນຍອມສົ່ງ
 ຄືນໃຫ້ **ລາວ** ໃນຖານະວ່າ ເວລານັ້ນ **ລາວ** ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງ
ຝະລັ່ງ. ເມື່ອ **ຝະລັ່ງ** ຕົກເປັນຝ່າຍ ປະລາໄຊ ແກ່ **ເຢຍລະມັນ** ໃນ
 ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ ໃນປີ ຄ.ສ. 1939-45 ແລະ **ສະຫຍາມ**
 ທີ່ເຂົ້າຂ້າງ **ຍີ່ປຸ່ນ** ຢູ່ໃນທ່າໄດ້ປຽບຈິ່ງທວງຖານເອົາດິນລາວ ທີ່ຢູ່

ຝັ່ງຂວາຄືນອີກ; ຕໍ່ມາ ເມື່ອສົງຄາມ ໂລກຄັ້ງທີສອງຍຸຕິລົງ ໃນປີ 1945 ໂດຍ **ຍີ່ປຸ່ນ** ຕົກເປັນຝ່າຍປະລາໄຊ, **ຝະລັ່ງ** ຈຶ່ງທວງເອົາດິນ **ລາວ** ທາງຝັ່ງຂວານ້ຳຂອງ ຄື ແຂວງ **ຈຳປາສັກ** ແລະ **ໄຊຍະບູລີ** ຄືນຈາກ **ສະຫຍາມ** ໄດ້ອີກ.

ໄຊຍະບູລີ ເປັນແຂວງທີ່ມີຊຳກວາຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນປະເທດລາວ, ປະຊາຊົນມີຄວາມຊຳນານ ໃນການຄ້ອງຊຳກວາລ້ຽງເຝິກແອບໄວ້ລາກໄມ້. ປ່າໄມ້ໃນ **ແຂວງໄຊຍະບູລີ** ສ່ວນຫລາຍເປັນປ່າໄມ້ສັກ. ຊົນເຜົ່າຕ່າງໆມີ **ລາວ, ລື້, ຂະມຸຫຼູ, ໄຜ້, ກຣີ (ຕອງເຫລືອງ), ອີກ໌ ຢ້າວ ...** ວາດຂັບລຳທ້ອງຖິ່ນມີ ລຳລ່ອງຮຸ່ງ, ຂັບລື້, ຂັບເຕີມ, ຂັບມື້ງ ...

ການຂຸດຄົ້ນຖ່ານຫີນ ລືກໄມ້ ຢູ່ ຊຽງຮ່ອນ-ຫົງສາ ເລີ່ມດຳເນີນມາແຕ່ຕົ້ນປີ 1995 ໂດຍການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ແນ່ໃສ່ສົ່ງອອກຖ່ານຫີນດິບເປັນຕົ້ນຕໍ. ເຫັນໄດ້ວ່າ ຖ່ານຫີນເປັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະເທດຢ່າງຫນຶ່ງ.

ເນື້ອທີ່	17.315 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	191.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	61.3%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	7%
	ມັ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	31.7%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ເມືອງແປກ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳຈິ້ມ, ນ້ຳຍວນ, ນ້ຳມັດ, ນ້ຳງົວ	

ແຂວງຊຽງຂວາງ ມີຄວາມສຳຄັນ ທັງໃນດ້ານຍຸດທະສາດ ການເມືອງ ແລະ ປະຫວັດສາດຍຸກບູຮານ. ຈອມພູສູງທີ່ສຸດໃນ ປະເທດລາວ ແມ່ນ **ພູເບ້ຍ** (2.820 ແມັດ) ຢູ່ໃນແຂວງ **ຊຽງຂວາງ** ໃນສະໄຫມສົງຄາມ ຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ **ພູເບ້ຍ** ແມ່ນຈຸດທີ່ທຸກຝ່າຍຢາກ ຍຶດຄອງເພາະສູງກວ່າຫມູ່. **ຊຽງຂວາງ** ແມ່ນເຂດຍາດແຍ່ງຂອງ ກອງກຳລັງຕ່າງໆ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນສະໜາມຮົບ ທີ່ຖືກຖິ້ມລະເບີດ ໃສ່ຫນັກຫນ່ວງກວ່າຫມູ່ ຄືປະມານ 2.000.000 ໂຕນ (ສອງລ້ານ) ອັນເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນໃນ ແຂວງ **ຊຽງຂວາງ** ຕ້ອງອົບພະຍົບຫນີ ແລະ ຕົວເມືອງ **ຊຽງຂວາງ** ເອງກໍຖືກທຳລາຍຢ່າງບໍ່ເຫລືອເຮືອນ ຈັກຫລັງ. ເມື່ອສົງຄາມຍຸດຕິລົງໃນປີ 1973 ຊາວ **ຊຽງຂວາງ** ຈິ່ງພາກັນກັບຕ່າງຄືນບ້ານ ແລະ ສ້າງສາບ້ານເມືອງຄືນໃໝ່.

ເຖິງວ່າ **ຊຽງຂວາງ** ມີນ້ຳຫ້ວຍໄຫລຜ່ານຫລາຍສາຍ ແຕ່ຫ້ວຍ
 ເຫລົ່ານັ້ນ ມີແລວນ້ຳບໍ່ກວ້າງປານໃດ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດທຽວເຮືອໄດ້
 ທັງຜື່ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ກໍເປັນພູພຽງຫົວໂລ້ນ ທີ່ຢູ່ໃນ ລະດັບສູງກວ່າ
 ນ້ຳທະເລ. ປ່າດົງສ່ວນຫນຶ່ງ ເປັນປ່າໄມ້ເນື້ອແຂງ ແຕ່ສ່ວນໃຫຍ່
 ເປັນປ່າແປກ. **ແຂວງຊຽງຂວາງ** ມີບໍ່ນ້ຳຮອນທຳມະຊາດຫລາຍ
 ບ່ອນ ເຊັ່ນ ຢູ່ **ເມືອງຄຳ** ແລະ **ເມືອງຄູນ** ເປັນຕົ້ນ. ພູມອາກາດ
 ໂດຍທົ່ວໄປຫນາວເຢັນ ແລະ ມີລົມພັດຢູ່ຕະຫລອດປີ. ທຳມະຊາດ
ຊຽງຂວາງ ຍາມຕົ້ນລະດູແລ້ງ ຄືກັບລະດູບານໃໝ່ ໃນປະເທດ
 ທີ່ອາກາດອົບອຸ່ນ ຄືມີຕົ້ນໄມ້ຫລົ່ນໃບຫມົດ ແລ້ວອອກດອກບານ
 ພ້ອມກັນຢູ່ຕາມເປັນພູ. **ຊຽງຂວາງ** ເປັນແຂວງດຽວ ໃນປະເທດ
 ລາວ ທີ່ປູກຫມາກຄາຍ ຫມາກຈອງ ແລະ ຫມາກຫມັ້ນໄດ້. ຕົ້ນໄມ້
 ຊະນິດນີ້ ຄືນ **ຝະລັ່ງ** ໄດ້ນຳມາປູກທົດລອງ ຕັ້ງແຕ່ສະໄຫມພວກເຂົາ
 ມາຢູ່ລາວໃໝ່ໆ. ນອກຈາກເປັນດິນແດນທີ່ມີທຳມະຊາດແປກຕ່າງ
 ຫມູ່ແລ້ວ **ແຂວງຊຽງຂວາງ** ຍັງມີບູຮານວັດຖຸເກົ່າແກ່ຫລາຍ
 ພັນປີອີກຄື **ໄຫທິນ** ຂະຫນາດໃຫຍ່ນ້ອຍຕ່າງກັນ ຈຳນວນຫລາຍ
 ຮ້ອຍຫນ່ວຍ ທີ່ວາງຢາຍຢູ່ຕາມທົ່ງພຽງໃກ້ **ເມືອງແປກ**. ນັກປະຫວັດ
 ສາດ ທັງຫລາຍຖືວ່າ **ໄຫທິນ** ເຫລົ່ານີ້ເປັນບູຮານ ວັດຖຸທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ
 ຕໍ່ການສຶກສາ ແລະ ເປັນສິ່ງຍັງຍືນວ່າ ດິນແດນແຫ່ງນີ້ເຄີຍມີມະນຸດ

ຢູ່ມາຫລາຍພັນປີ ຫລື ແສນປີແລ້ວ ຕໍ່າມານພື້ນເມືອງເລົ່າວ່າ **ໄຫຫິນ**
ຍັກເຫລົ່ານີ້ແມ່ນໄຫເຫລົ່າ ຂອງ **ທ້າວເຈືອງ** ກະສັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເຊື້ອ
ຊາດຂອມ ໃນສະໄຫມບູຮານ.

ໄຫພວນ ຫລື **ໄຫຊຽງຂວາງ** ເຄີຍຜ່ານຊາຕາກໍາອັນໂຫດຮ້າຍ
ຫິນທຸກທໍລະມານຍ້ອນ ເສິກສົງຄາມ ຕ້ອງອົບພະຍົບຄົວເຮືອນ ແລະ
ຖືກກວາດໄລ່ຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີ ໃຫ້ຫນີຈາກຖິ່ນຖານ ບ້ານເກີດ
ເມືອງນອນ ນັບແຕ່ກາງສະຕະວັດທີ 18 ເປັນຕົ້ນມາ. ຄວາມບໍ່
ສະຫງົບພາຍໃນປະເທດເຮັດໃຫ້ **ໄຫພວນຊຽງຂວາງ** ຕ້ອງແບກ
ຫາບພາລະຫນັກ ເຊັ່ນ ບາງຄັ້ງຕ້ອງເສຍພາສີໃຫ້ທັງຫາງ **ອານາ**
ຈັກວຽງຈັນ ແລະ **ອານາຈັກອັນນາມ**. ໄຫພວນຊຽງຂວາງ
ຈໍານວນຫລາຍພັນຄອບຄົວ ຕົກໄປຢູ່ປະເທດ **ສະຫຍາມ** ເຊັ່ນທີ່ເມືອງ
ສີສັດຊະນາໄລ, ເມືອງ **ສະລະບຸລີ**, **ບ້ານຊຽງ** (ແຂວງອຸດອນ)
ເປັນຕົ້ນ.

ໄຫພວນຊຽງຂວາງ ມີຄວາມຊໍານານໃນການປຸກມອນປ້ອນ
ໄຫມ ມັດຫມີຕິລາຍ ມີຊີ່ລີຊາ ບໍ່ຫນ້ອຍຫນ້າຊາວເມືອງອື່ນ ໂດຍ
ສະເພາະການມັດຫມີ ດ້ວຍໄຫມຍອດເສັ້ນແລບບາງ ແລະ ລາຍນ້ອຍ

ສັບສົນ. ໄທ **ຊຽງຂວາງ** ມີນິໄສມັກຕ້ອນຮັບແຂກຄົນ. ເຂົາເຈົ້າມີ
ຄໍາເວົ້າປະຈໍາທ້ອງຖິ່ນວ່າ ເວລາມີແຂກມາຢ້ຽມຢາມຈະບໍ່ໃຫ້ແຂກ
ລົງເຮືອນມີເປົ່າ ຄື ຕ້ອງມີເຄື່ອງຝາກຂອງຕ້ອນໃສ່ມືໃຫ້ແຂກ. ໄທ
ຊຽງຂວາງ ມີພອນສະຫວັນໃນການຂັບລໍາ ຈ່າຍຜະຫຍາກ້ຽວກັນ.
ນອກຈາກ **ໄທພວນ** ແລະ ເຜົ່າໄຕອື່ນໆ ແລ້ວ **ຊຽງຂວາງ** ເປັນແຂວງ
ທີ່ມີປະຊາຊົນເຜົ່າ **ມັ້ງ** ຫລາຍກວ່າໝູ່. ວາດຂັບລໍາ ທີ່ນິຍົມກັນມີ
ໂອ່ພວນ ແລະ ຂັບມັ້ງ.

10 ແຂວງວຽງຈັນ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- ທີ່ວ່າການແຂວງ
- ທີ່ວ່າການເມືອງ
- ✈ ສະຫນາມບິນ
- +— ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ
- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
- - - ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
- ທາງລົດ
- ~ ແມ່ນໍ້າ

ນາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເນື້ອທີ່	19.990 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	321.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	71.8%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	12.8%
	ມັ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	15.4%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ໂພນໂຮງ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳຈິ້ມ, ນ້ຳລິກ, ນ້ຳຊອງ	
ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຈິ້ມ	ສະມັດຖະພາບ	150 Mw
ອ່າງນ້ຳຈິ້ມ	ການຫາປາ	2-4 ໂຕນ/ມື້
ບໍ່ເກືອ	ເມືອງທຸລະຄົມ	

ແຂວງວຽງຈັນ ເປັນແຂວງຕັ້ງໃໝ່ເມື່ອ ຄ.ສ. 1986 ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການ ຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການປົກຄອງຂອງປະເທດ. ພື້ນທີ່ ມີທັງຮາບພຽງ ພູເນີນ ແລະ ຜາສູງ. ບ່ອນຮາບພຽງທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ ທົ່ງທຸລະຄົມນັ້ນ ຢູ່ລຽບລ່ອງ ນ້ຳຈິ້ມ ແລະ ລາມໄປສຸດລົງທີ່ ພູເຂົາຄວາຍ, ດ້ານເຫນືອ ແລະ ທິດຕາເວັນອອກ ແຕ່ສາຍພູພະຂຶ້ນໄປ ພື້ນທີ່ ເປັນພູສູງ ມີຜາຫີນ ຖ້ຳ

ແລະ ປາດົງດິບ ອັນເຮັດໃຫ້ **ແຂວງວຽງຈັນ** ມີທຳມະຊາດຫລາຍ
ແບບ ແລະ ມີຊັບພະຍາກອນແຮ່ທາດ ສຳຄັນຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນ
ຖ່ານຫີນ (ທຶນາມອນ), **ຫີນກາວ**, **ໂປຕັດ**, **ຊືນ**.

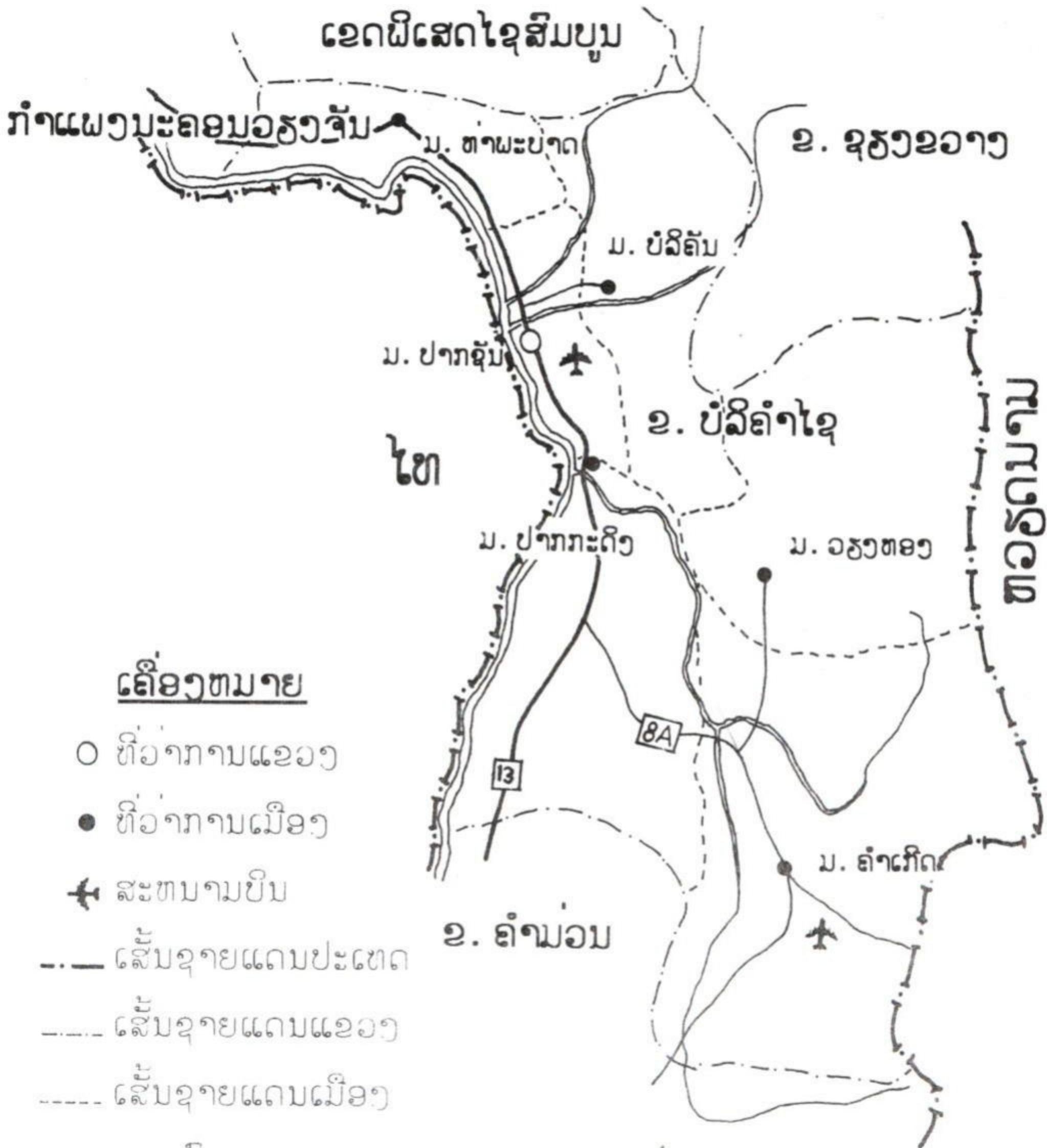
ແຂວງວຽງຈັນ ເປັນເຂດເສດຖະກິດບ່ອນສຳຄັນຂອງປະເທດ
ເພາະກະແສໄຟຟ້າ ຜະລິດຈາກເຂື່ອນນ້ຳຈື່ນ ແມ່ນສິນຄ້າຂາອອກ
ອັນສ່າງລາຍຮັບຕົ້ນຕໍໃຫ້ແກ່ **ສ.ປ.ປ.ລາວ**. ທົ່ງພຽງ ແລະ ດິນ ຕາມ
ລ່ອງນ້ຳຈື່ນ ແລະ ແມ່ນ້ຳອື່ນໆ ເຮັດໃຫ້ ແຂວງວຽງຈັນມີພືດພັນ
ຫັນຍາຫານອຸດົມສົມບູນຕະຫລອດປີ.

ໃນປະຫວັດສາດ **ແຂວງວຽງຈັນ** ແມ່ນເຂດເມືອງເກົ່າທີ່ມີຊື່ວ່າ
ເມືອງ **ວຽງຄຳ** (ປັດຈຸບັນເປັນບ້ານ ຊື່ **ບ້ານວຽງຄຳ**) ແລະ **ເມືອງ**
ໄຜ່ຫນາມ (ຢູ່ໃນເຂດເມືອງເກົ່າ **ປາກກະຍູງ** ແລະ **ທຸລະຄົມ**)
ດັ່ງນີ້ວັດຖຸບູຮານປາກົດເປັນຫລັກຖານ ຄື : ເສນາຫີນ ຝັ່ງຢູ່ບ້ານ
ວຽງຄຳ, ລະບົບຂຸມຄອງເຊິ່ງ **ເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ** ໃຫ້ກອງທະຫານຂຸດ
ໃນເວລາຍົກກອງທັບມາລ້ອມຕີເອົາ ເມືອງ **ວຽງຄຳ** ແລະ ເມືອງ
ໄຜ່ຫນາມ. ນອກນີ້ ປະຊາຊົນໃນບ້ານນີ້ ຍັງພົບຫອກ ແລະ ງ້າວ
ບູຮານ ໃກ້ໆບໍລິເວນເມືອງເກົ່າ, ໄທບ້ານນາເຄືອ ພົບສຽນພະພຸດ
ທະຮູບຫີນ ສະໄຫມສະຕະວັດທີ 7-8 ຝັ່ງດິນ ໃນບໍລິເວນແຄມນ້ຳຈື່ນ
ແລະ ທີ່ຖ້ຳວັງຊ້າງ ກໍມີພະພຸດທະຮູບຫີນ ຄວັດໃສ່ຜະຫນັງຖ້ຳ. ນອກ

ຈາກນີ້ ຍັງມີບູຮານວັດຖຸ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນ ສະໄຫມເຈົ້າ **ໄຊຍະເຊດຖາ** ລົງມາຕັ້ງ **ວຽງຈັນ** ເປັນເມືອງຫລວງອີກ ຄື **ພະເຈົ້າອົງຕີ້** ທີ່ເປັນພະພຸດທະຮູບທອງສຳລິດ ອົງມະຫິມາ ທີ່ປະດິດສະຖານຢູ່ວັດອົງຕີ້ແຄມຝັ່ງຊ້າຍນ້ຳຈຶ່ງມ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ **ວຽງຈັນ** ເປັນແຂວງຕັ້ງໃໝ່ ຈຶ່ງມີປະຊາຊົນໂຍກຍ້າຍມາແຕ່ບ່ອນອື່ນ ເຂົ້າມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເປັນອັນມາກ. ເດີມແທ້ ປະຊາຊົນເຂດນີ້ ແມ່ນ **ໄທພວນ** ຫລື ມັກເອີ້ນກັນວ່າ **ໄທງົ່ມ** ຄືຄົນທີ່ຢູ່ຕາມລ່ອງນ້ຳຈຶ່ງມ ຜູ້ມີຄວາມສາມາດໃນການປູກມອນ ປ້ອນໄຫມ ເຊັ່ນດຽວກັບ **ໄທພວນຊຽງຂວາງ. ແຂວງວຽງຈັນ** ກໍຄືແຂວງອື່ນໆ ໃນ **ສ.ປ.ປ.ລາວ** ມີປະຊາຊົນຫລາຍຊົນຊາດຊົນເຜົ່າຢູ່ຮ່ວມກັນ ຄື **ລາວ, ພວນ, ມົ້ງ, ຂະມຸ, ໄທດຳ, ໄທແດງ.** ວາດຂັບລຳທີ່ມີຊື່ສຽງ ແມ່ນ **ຂັບງົ່ມ, ຂັບແມ້ນ** ແລະ **ຂັບໄທດຳ.**

11 ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- ທີ່ວ່າການແຂວງ
- ທີ່ວ່າການເມືອງ
- ✈ ສະຫນາມບິນ
- .-.- ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ
- .-.- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
- .-.- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
- ທາງລົດ
- ແມ່ນໍ້າ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເນື້ອທີ່	16.470 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	151.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	69%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	20.7%
	ມື້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	10.3%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ປາກຊັນ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ນ້ຳຂອງ, ນ້ຳຊັນ, ນ້ຳກະດິງ, ນ້ຳເລິກ, ນ້ຳງຽບ.	

24 / VII

ບໍລິຄຳໄຊ ເປັນແຂວງໃໝ່ ທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນພາຍຫລັງການສ້າງຕັ້ງ **ສ.ປ.ປ.ລາວ** ເມື່ອປີ 1975, ເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທາງດ້ານຍຸດທະສາດ ເພາະເປັນເຂດກົວ ແຄບ ກວ່າໝູ່ ແລະ ກິ້ນສອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ ຄື **ໄທ** ແລະ **ຫວຽດນາມ**. ດ້ວຍເສັ້ນທາງເລກທີ 13 ແລະ 8 ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ແຂວງຕ່າງໆ ແຕ່ເໜືອຫາໃຕ້ໃສ່ກັນ, **ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ** ເປັນຈຸດຜ່ານເຄື່ອງກາງທີ່ສຳຄັນ. ຢູ່ໃນແຂວງນີ້ມີຂົວຂະໜາດໃຫຍ່ ສອງຂົວ ຄື :

ຂົວ **ຢູຣິກາກາຣິນ** ປາກກະດິງ, ພື້ນທີ່ຮາບພຽງຕາມ

ລ່ອງນ້ຳຂອງ, ນ້ຳຊັນ ແລະ ນ້ຳງຽບ ອຳນວຍໃຫ້ມີເນື້ອທີ່ປູກຝັງ
 ເລັກນ້ອຍ. **ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ** ເປັນເຂດຫນຶ່ງ ທີ່ເຄີຍມີປ່າດົງດິບ ອຸດົມ
 ສົມບູນດ້ວຍສັດປ່າ ໄມ້ມີຄ່າ ແລະ ພືດເປັນຢາ. ປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ
 ມີ : **ລາວ, ພວນ, ໄຕເມັ້ຍ, ໄຕຍີ້, ມາກອງ, ມາແລງ, ກະຕາງ,**
ໂຊະ, ຊ້ວຍ ... ວາດຂັບລຳທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ນິຍົມກັນຫລາຍແມ່ນ ຂັບເມັ້ຍ
 ແລະ ລຳຜູ້ໄຫ.

12 ແຂວງຄຳມ່ວນ

ຂ. ບໍລິຄຳໄຊ

ຫວຽດນາມ

ໄທ

ເຄື່ອງຫມາຍ

○ ທີ່ວ່າການແຂວງ

● ທີ່ວ່າການເມືອງ

✈ ສະຫນາມບິນ

—+— ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ

— · — ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ

— · · — ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ

— ທາງລົດ

— ແມ່ນ້ຳ

ຂ. ສະຫວັນນະເຂດ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເນື້ອທີ່	16.315 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	258.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	36%
	ນອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	64%
	ມັງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	0
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ທ່າແຂກ	
ແມ່ນໍ້າສໍາຄັນ	ນໍ້າເທີນ, ເຊບັ້ງໄຟ	

ແຂວງຄໍາມ່ວນ ມີຄວາມສໍາຄັນໃນດ້ານເສດຖະກິດ ດ້ວຍວ່າ ມີເສັ້ນທາງເລກທີ 12 ເຊື່ອມຕໍ່ປະເທດລາວໃສ່ທະເລ **ຫວຽດນາມ** ທີ່ **ເມືອງວິນ**. ນັບວ່າເປັນທາງອອກສູ່ທະເລຂອງ **ລາວ** ທີ່ສໍາຄັນ ບ່ອນຫນຶ່ງ. ຢູ່ແຂວງນີ້ ມີຊົນຊາດລາວເທິງຫລາຍເຜົ່າ ຕ່າງກັບເຜົ່າ **ລາວເທິງ** ທາງພາກເໜືອ ແລະ ບໍ່ມີຢູ່ໃນແຂວງອື່ນ ເຊັ່ນ ເຜົ່າ ມະແລງ, ມາກອງ ເປັນຕົ້ນ. ນັກປະຫວັດສາດຄິດວ່າ **ແຂວງຄໍາມ່ວນ** ເປັນບ່ອນແບ່ງເຂດການເຄື່ອນທີ່ໂຍກຍ້າຍຂອງຊົນຊາດເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນລາວ. ນັບແຕ່ເຂດນີ້ລົງໄປບໍ່ພົບເຫັນຊົນເຜົ່າ **ມັງ-ຢ້າວ** ອີກ.

ແຂວງຄຳມ່ວນ ມີບໍ່ແຮ່ທາດສຳຄັນ ເຊັ່ນ ບໍ່ກົ່ວ ຢູ່ໂພນຕົ້ວ. ພູພຽງນາແປ ແລະ ນາກາຍ ມີປ່າໄມ້ທີ່ມີຄ່າ ເຊັ່ນ ໄມ້ແປກ, ໄມ້ເກດ ສະຫນາ ແລະ ເປັນແຫລ່ງທີ່ສັດປ່າເດີນທາງຜ່ານ.

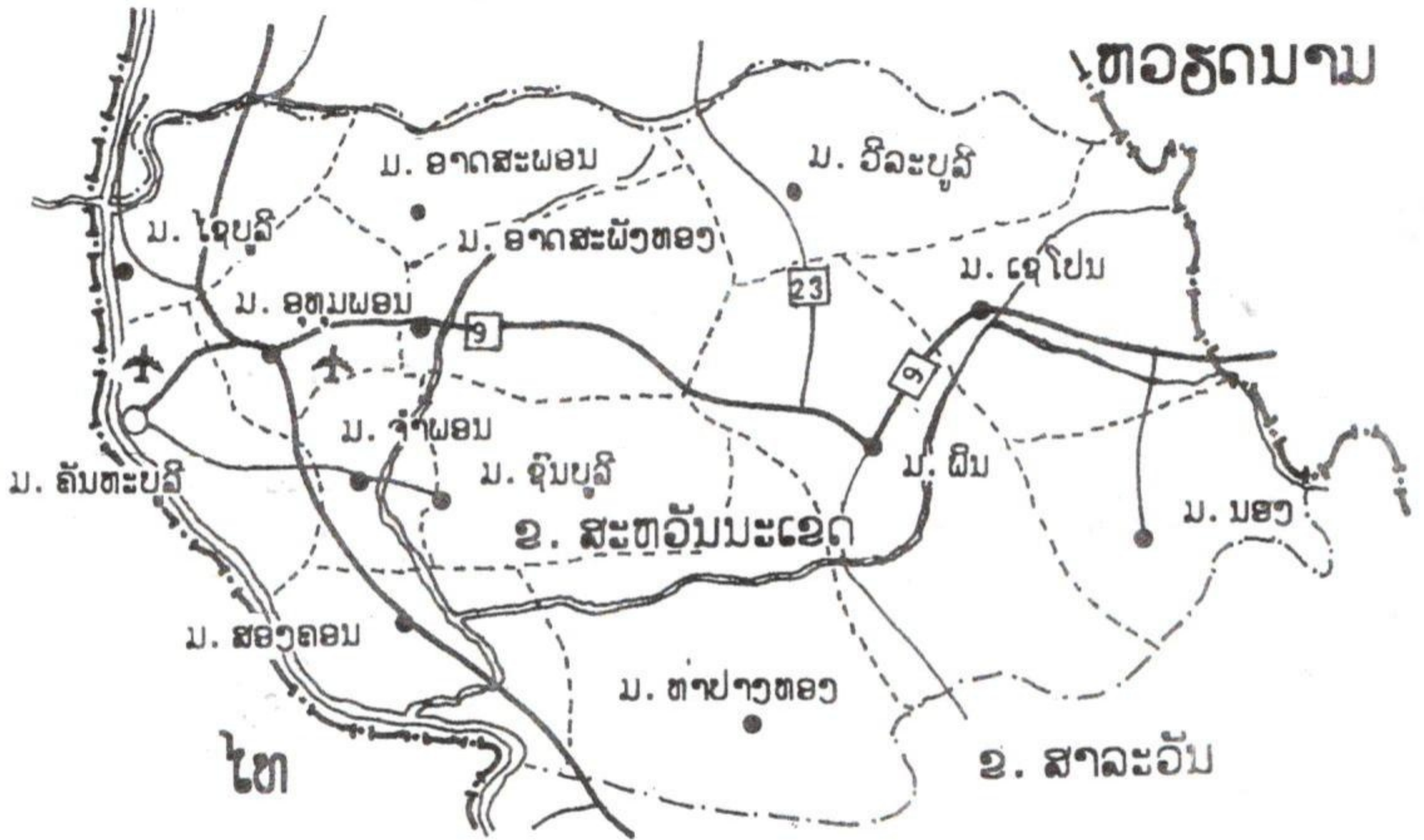
ເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳເທິນຫີນບູນ ທີ່ເລີ່ມກໍ່ສ້າງມາແຕ່ ປີ 1994 ສຳເລັດລົງໃນຕົ້ນປີ 1998 ແລະ ເປີດໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ ໃນເດືອນ ເມສາ (04) 1998 ມີສະມັດຖະພາບຜະລິດພະລັງງານ ໄຟຟ້າ 210 ເມກາວັດ (MW), ມູນຄ່າກໍ່ສ້າງ 280.000.000 ໂດລາ (2,8 ຕື້), ນັບເປັນແຫລ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າຕົກ ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໃນ ສ.ປ.ປ. ລາວ. ພະລັງງານສ່ວນໃຫຍ່ ສົ່ງຂາຍໃຫ້ປະເທດ ເພື່ອນບ້ານ ຄື ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ.

ໃນປະຫວັດສາດ **ແຂວງຄຳມ່ວນ** ເຄີຍເປັນທີ່ຕັ້ງຂອງອານາຈັກຫນຶ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າ **ໂຄດຕະບູນ** ປະມານພັນກວ່າປີມາແລ້ວ ຕັ້ງມີທາດເກົ່າແກ່ ຄື **ທາດໂຄດຕະບູນ** ຫລື **ໂຄດຕະບອງ** ປາກົດເປັນຫລັກຖານ ມາຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້.

ຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນແຂວງຄຳມ່ວນ ມີ : **ຜູ້ໄທ, ລາວ, ໂຊ້, ມາກອງ, ເຈຣີ, ຕຣູຍ, ຕະ ໂອ້ຍ, ກຣີ ຫລື ຕອງເຫລືອງ, ກະຕາງ ...** ວາດຂັບລຳທີ່ນິຍົມແມ່ນ ລຳມະຫາໄຊ ແລະ ຂັບຂອງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ.

13 ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ

ຂ. ຄຳນວນ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເຄື່ອງຫມາຍ

○ ທີ່ວ່າການແຂວງ	----- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
● ທີ່ວ່າການເມືອງ	----- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
✈ ສະຫນາມບິນ	———— ທາງລົດ
--- --- ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ	~~~~~ ແມ່ນ້ຳ

ເນື້ອທີ່	22.080 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	673.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	67%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	33%
	ມົ້ງ-ຢ້າວ (ລາວສູງ)	0
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ຄັນທະບຸລີ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ເຊຈຳພອນ, ເຊບ້ຶງຫຽງ	

ສະຫວັນນະເຂດ ເປັນແຂວງທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ ແລະ ມີປະຊາຊົນຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນ **ສ.ປ.ປ.ລາວ** ຄືປະມານ 15% ຂອງພົນລະເມືອງລາວທັງໝົດ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຮາບພຽງ ແຕ່ທິດຕາເວັນຕົກລາມຈາກລ່ອງນ້ຳຂອງໄປຮອດ ສາຍພູຫລວງ ທາງທິດຕາເວັນອອກມີທາງ ເລກທີ 9 ຕັດອອກຈາກທາງເລກທີ 15 ເນື່ອງຜ່ານທົ່ງພຽງ

ສະຫວັນນະເຂດ ອອກສູ່ທະເລທີ່ ເມືອງ **ດົງຮ່າ** ໃນຫວຽດນາມ. ທ່າເຮືອແກ້ງກະເບົາ ເປັນທ່າເຮືອຂະໜາດໃຫຍ່ໃນນ້ຳຂອງ ທີ່ອຳນວຍໃຫ້ການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງແຕ່ **ໄທ** ຜ່ານ **ລາວ** ຫາ **ຫວຽດນາມ** ສະດວກຂຶ້ນ. **ສະຫວັນນະເຂດ** ມີອາກາດຮ້ອນ ແລະ

ແຫ້ງແລ້ງ ເນື່ອງຈາກການສູນເສຍປ່າໄມ້ດົງດິບຢ່າງໄວວາ. ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດມີ **ບໍ່ຫີນກາວ, ບໍ່ຊົນ, ບໍ່ຄຳ.** ນອກນີ້ ເພິ່ນຍັງພົບຊາກກະດູກສັດບູຮານ ຄື ໂຕກະປອມຫລວງ ຫລື **ໄດ ໂນເສົາ** ຢູ່ໃນເຂດບ້ານຕັ້ງຫວາຍ **ເມືອງຝົນ,** ສະຖານທີ່ເກົ່າແກ່ ສຳຄັນໃນແຂວງນີ້ມີ **ພະທາດອົງຮັງ, ເຮືອນຫີນ ...**

ປະຊາຊົນຂອງແຂວງນີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ຜູ້ໄທ ແລະ ຊົນເຜົ່າລາວເທິງ ຄື **ບຣູ, ກະເລິງ, ເຢະ, ມາກອງ.** ວາດຂັບລຳທີ່ນິຍົມ ແລະ ແຜ່ຫລາຍມີ **ລຳຄອນສະຫວັນ, ລຳຕັ້ງຫວາຍ, ລຳບ້ານຊອກ, ລຳຜູ້ໄທ.**

14 ແຂວງສາລະວັນ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- ທີ່ວ່າການແຂວງ
- ທີ່ວ່າການເມືອງ
- ✈ ສະຫນາມບິນ
- |— ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ
- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
- ທາງລົດ
- ~ ແມ່ນໍ້າ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເນື້ອທີ່	10.385 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	237.000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ)	60%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ)	40%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ສາລະວັນ	
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ເຊ ໂດນ, ເຊເສັດ	
ເຂື່ອນໄຟຟ້າ	ຕາດເສັດ : ສະມັດຖະພາບ	45 Mw

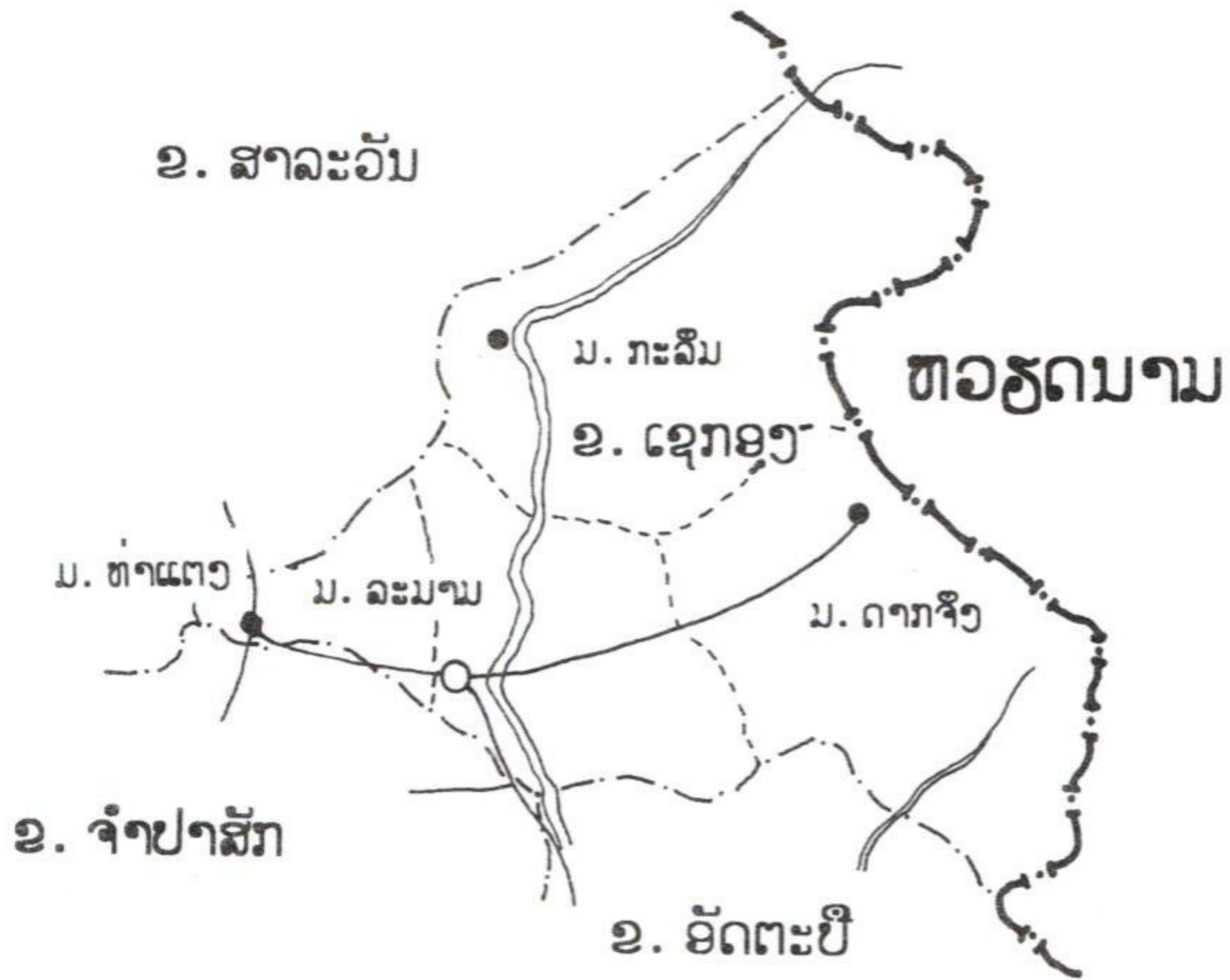
ສາລະວັນ ເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບ ຄວາມເສຍຫາຍຫນັກຫນ່ວງຈາກໄພສົງຄາມ ເມື່ອຊາວປົກຄອງ. ເມື່ອສົງຄາມຍຸດຕິລົງ ຊາວສາລະວັນ ສ່ວນໜຶ່ງຈຶ່ງເດີນທາງກັບຄືນມາສ້າງບ້ານ ແປງເຮືອນ, ເວົ້າໄດ້ວ່າ **ສາລະວັນ** ເປັນແຂວງໃໝ່. ພື້ນທີ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຕາມລ່ອງນ້ຳຂອງຮາບພຽງ ຈອດຕໍ່ໃສ່ພູພຽງ **ຕະ ໂອ້ຍ** ແລະ ພູພຽງ **ບໍລະເວນ** ເຊິ່ງເປັນສາຍພູໄຟເກົ່າ ຂອບດ້ວຍສາຍພູຫລວງ ທາງທິດຕາເວັນອອກ. **ແຂວງສາລະວັນ** ມີຊື່ສຽງວ່າ ເປັນເຂດທີ່ມີປ່າດົງດິບ ອຸດົມສົມບູນກວ່າຫມູ່ ແລະ ມີສັດປ່າຊະນິດໃຫຍ່ ແລະ ຫາຍາກ ເຊັ່ນ ງົວບາ, ເມີຍ, ຫມີ. ເນື່ອງຈາກເຂດພູພຽງ ເປັນດິນພູໄຟເກົ່າ ແລະ ຢູ່ໃນລະດັບສູງເຫນືອ ນ້ຳທະເລເຖິງ 1.000

ກວ່າແມັດ ຈຶ່ງປູກພືດບາງຊະນິດໄດ້ດີກວ່າບ່ອນອື່ນໆ ເຊັ່ນ ກາເຟ , ຫມາກແຫນ່ງ , ທຸລຽນ .

ໃນປີ 1991 ລັດຖະບານແຫ່ງ **ສ.ປ.ປ.ລາວ** ໄດ້ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ທີ່ມີສະມັດຖະພາບການຜະລິດ ໃນລະດູຝົນ 45 Mw ໃສ່ **ເຊເສັດ** ອັນເປັນສາຂາຂອງ **ເຊໂດນ**. ພະລັງງານໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວສົ່ງຕໍ່ໄປຍັງແຂວງໃກ້ຄຽງ ແລະ ຂາຍເປັນສິນຄ້າຂາອອກ. **ສາລະວັນ** ເປັນແດນດິນທີ່ມີທຳມະຊາດ ພູຜາ ແລະ ນ້ຳຕົກຫລາຍແຫ່ງ. ວາດຂັບລຳ ທີ່ມີຍົນຫລາຍ ມີລຳສາລະວັນ , ລຳຕົ້ງຫວາຍ . ບຸນປະເພນີ ມີບຸນປີໃຫມ່ ແລະ ບຸນກູ້ເຜືອກ ກູ້ມັນ ຂອງຊົນເຜົ່າ.

ທຳມາຈຳໜ່າຍ

15 ແຂວງເຊກອງ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.750.000

ເຄື່ອງໝາຍ

○ ທີ່ວ່າການແຂວງ	— — — ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
● ທີ່ວ່າການເມືອງ	— — — ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
✈ ສະຫນາມບິນ	— ທາງລົດ
— — — ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ	≡ ແມ່ນໍ້າ

ເນື້ອທີ່	7.665 ກມ ² (ກ່ອນ 1995)
ປະຊາກອນ	59.000 ຄົນ (ກ່ອນ 1995)
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ (ລາວລຸ່ມ) 25%
	ມອນ-ຂະແມ (ລາວເທິງ) 75%
ທີ່ວ່າການແຂວງ	ລະມາມ
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ເຊກອງ

ເຊກອງ ເປັນແຂວງຕັ້ງໃໝ່ ເມື່ອປີ ຄ.ສ. 1985 ເປັນແຂວງ ນ້ອຍອັນດັບທີສອງ ຮອງຈາກ **ແຂວງບໍ່ແກ້ວ** ແລະ ມີພົນລະເມືອງ ຫນ້ອຍກວ່າຫມູ່. ແຕ່ກ່ອນເປັນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງ ແຂວງ ທີ່ເອີ້ນວ່າ **ແຂວງຕາເວັນອອກ** ຊຶ່ງກວມເອົາແຂວງ **ສາລະວັນ** ສ່ວນຫນຶ່ງ. ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພູພຽງ ແລະ ພູສູງ. ພູພຽງ **ກະເສັງ** ແລະ **ຈະວາມ** ເຄີຍເປັນສະຫນາມຣົບ ແລະ ເສັ້ນທາງລຳລຽງຂອງ ກອງທັບປົດປ່ອຍ, ເສັ້ນທາງ **ໂຮຈິມິນ** ຕັດຜ່ານໃນສະໄຫມສົງຄາມ ກູ່ຊາດ ລະຫວ່າງຊຸມປີ 60-70, ດັ່ງນັ້ນ ຕາມທ້ອງຖິ່ນດິນພູຈຶ່ງເຕັມ ໄປດ້ວຍຂຸມລະເບີດ ຊາກລົດຖັງ. ບາງບ່ອນຍັງມີລະເບີດທີ່ຍັງ ບໍ່ແຕກ ເອົາຫົວສັກຝັງດິນຢູ່.

ພູມອາກາດ ໃນເຂດພູພຽງ ຊຸ່ມເຢັນ ແລະ ມີຝົນຝອຍເກືອບ
ຕະຫລອດປີ. ເຂດນີ້ປົກຫຸ້ມດ້ວຍປ່າແປກ, ເນື້ອດິນເຫມາະກັບ
ການປູກກາເຟ. ປ່າໄມ້ໃຫຍ່ ແລະ ດົງດິບ ມີເຜິ້ງຫລາຍ, ແຕ່ລະປີ
ປະຊາຊົນໃນ **ແຂວງເຊກອງ** ສາມາດຫາໜ້າເຜິ້ງທຳມະຊາດມາຂາຍ
ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບຕື່ມໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ. ດິນຮາບພຽງເພື່ອເຮັດນາ
ປູກເຂົ້າ ບໍ່ພຽງພໍ ປະຊາຊົນສ່ວນ ຫນຶ່ງ ຈຶ່ງເຮັດໄຮ່ຕາມເປັນພູ.

ປະຊາຊົນໃນແຂວງນີ້ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຊົນຊາດລາວເທິງ ຊຶ່ງມີ
ເຜົ່າ **ອາລັກ, ຕະລຽງ, ລະແວ, ກະເສັງ, ຍ່າເຫີນ ...** ທີ່ດຳລົງຊີວິດ
ຢູ່ແບບທຳມະຊາດ. ຂໍ້ມູນສະຖິຕິສະແດງວ່າ ອັດຕາຄົນມີເຊື້ອ
ໄຂ້ປ່າໃນແຂວງນີ້ ສູງກວ່າຫມູ່ ຄື 52% ແລະ ອາຍຸໄຂຂອງຄົນ
ໂດຍສະເລ່ຍ ຕໍ່າກວ່າຫມູ່ ຄື 35,5 ປີ ເທົ່ານັ້ນ.

ບຸນປະເພນີທີ່ສຳຄັນ ມີບຸນກິນຄວາຍ ຫລື **ໂດນລະ** ທີ່ເຮັດໃນ
ລະຫວ່າງເດືອນສາມ ຫາເດືອນສີ່ເຜິ້ງ ທຸກໆສາມປີ, ນອກນີ້ ກໍມີ
ບຸນຮູດເຂົ້າ ຫລື ປີໃຫມ່ ແລະ ສັກເຂົ້າ.

16 ແຂວງຈຳປາສັກ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- ທີ່ວ່າການແຂວງ
- ທີ່ວ່າການເມືອງ
- ✈ ສະຫນາມ່ືນ
- +— ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ
- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
- ທາງລົດ
- ≡ ແມ່ນ້ຳ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1750.000

ເນື້ອທີ່	15.415 ກມ ²	(ກ່ອນ 1995)	
ປະຊາກອນ	477 000 ຄົນ	(ກ່ອນ 1995)	
ຊົນເຜົ່າ	ລາວ-ໄຕ	(ລາວລຸ່ມ)	85%
	ມອນ-ຂະແມ	(ລາວເທິງ)	15%
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ	ທີ່ວ່າການແຂວງ ປາກເຊ ເຊ ໂດນ, ນ້ຳຂອງ		
ບູຮານວັດຖຸ	ຜາສາດຫີນວັດພູ		

ຈຳປາສັກ ແມ່ນຫນຶ່ງໃນສອງແຂວງ ທີ່ຢູ່ທາງຝັ່ງຂວາ ຂອງ ແມ່ນ້ຳຂອງ, ມີປະຊາຊົນຫລາຍເປັນອັນດັບທີສາມ. **ແຂວງຈຳປາສັກ** ເປັນດິນແດນແຫ່ງປະຫວັດສາດ ຂອງຊົນຊາດ **ຂອມ** ຫລື ຂະເຫມນ ບູຮານ ຊຶ່ງມີອຳນາດລາມຂຶ້ນມາພາກເໜືອລະຫວ່າງ ສົດຕະສະ ຕະວັດທີ 4-9. ເມື່ອຊົນຊາດຂອມເລີ່ມເສື່ອມອຳນາດລົງ ລະຫວ່າງ ສົດຕະສະຕະວັດທີ 10-12, ຊົນຊາດລາວ ທີ່ເສື່ອມຍ້າຍມາຈາກ ພາກໃຕ້ຂອງຈີນ ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ເຂົ້າຢູ່ຮ່ວມກັບ **ຊາວຂອມ** ພາຍຫລັງ **ເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ** ໃຊ້ກຳລັງທະຫານເຕົ້າໂຮມແຜ່ນດິນ ທີ່ມີຊົນ ຊາດລາວອາໄສຢູ່ ໃຫ້ເປັນອັນຫນຶ່ງອັນດຽວກັນ, **ອານາຈັກຈາມປາ**

ຫລື **ຈຳປາສັກ** ກໍມີຊື່ເປັນເຂດແຂວງໜຶ່ງ ຂອງ **ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ** ຈົນມາຮອດສະໄໝ **ອານາຈັກລ້ານຊ້າງ** ແຕກແຍກກັນ ໃນຕົ້ນ ຄູດຕະສະຕະວັດທີ 18, **ຈຳປາສັກ** ກໍຕົກໄປຢູ່ພາຍໃຕ້ ການປົກຄອງ ຂອງ **ສະຫຍາມ** ຄືກັບ **ວຽງຈັນ** ແລະ **ຫລວງພະບາງ**. ເມື່ອ **ຝະລັ່ງ** ເຂົ້າມາເອົາລາວເປັນຫົວ ເມືອງຂຶ້ນ ຈຶ່ງເກີດການຍາດແຍ່ງດິນແດນ ກັບ **ສະຫຍາມ**. ແຕ່ນັ້ນມາ **ຈຳປາສັກ** ກໍມີ ປະຫວັດສາດ ຄ້າຍຄືກັບ **ແຂວງໄຊຍະບູລີ** ຄືຖືກຍົກໃຫ້ເປັນຂອງ **ສະຫຍາມ** ລະຍະໜຶ່ງ ແລ້ວກັບມາຢູ່ພາຍໃຕ້ການອາລັກຂາ ຂອງ **ຝະລັ່ງ** ຕາມການ ປ່ຽນແປງຂອງເຫດການ.

ພື້ນທີ່ເບື້ອງທົດຕາເວັນຕົກຂອງ **ແຂວງຈຳປາສັກ** ເປັນທົ່ງພຽງ ລ່ອງລຽບຕາມສອງຝັ່ງ ແມ່ນ້ຳຂອງ, ທົ່ງນາກວ້າງຂວາງໃນເຂດນີ້ ເຮັດໃຫ້ **ຈຳປາສັກ** ເປັນອູ່ເຂົ້າອູ່ປາ ເປັນດິນແດນທີ່ອຸດົມສົມບູນ ກວ່າຫມູ່ ໃນ **ສ.ປ.ປ.ລາວ**, ພູພຽງ **ບໍລະເວນ** ຊຶ່ງມີລະດັບສູງກວ່າ ທະເລ ປະມານ 1.000 ກວ່າແມັດ ເປັນດິນເຖົ້າ ພູໄຟເກົ່າ ເຮັດໃຫ້ ສາມາດປູກຫມາກໄມ້ ແລະ ຜັກບາງຢ່າງໄດ້ດີ ເຊັ່ນ ກາເຟ, ຫມາກ ສະເວີ້, ມັນຝະລັ່ງ, ກະລໍ່າປີ, ກາລົດ, ຫົວຜັກບົ່ວໃຫຍ່ ...

ຈຳປາສັກ ເປັນແຂວງໃຕ້ສຸດຂອງລາວ ມີເກາະດອນຫລາຍ
 ກວ່າຫມູ່, **ເມືອງໂຂງ** ເປັນເມືອງກາງດອນມີຊື່ໃນບາງເອກະສານ
 ບາງສະໄຫມວ່າ ເມືອງສີພັນດອນ ແລະສະໄຫມຂຶ້ນຕໍ່ **ສະຫຍາມ** ມີຊື່
 ວ່າ **ສີທັນດອນ** ອັນຫມາຍເຖິງແຜ່ນດິນທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງນ້ຳນັ້ນເອງ.
 ເຂດຊາຍແດນທາງໃຕ້ ສຸດລົງດ້ວຍແກ້ງໃຫຍ່ ຫລື **ລີ່ຜີ** ອັນເປັນແກ້ງ
 ທີ່ງົດງາມກວ່າໆໃຫຍ່ອັນດັບຫນຶ່ງ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້.
 ແກ້ງນີ້ມີລະຍະນ້ຳໂຕນຕາດ ຍາວຕິດຕໍ່ກັນຫລາຍ ກິໂລແມັດ ລະດັບ
 ນ້ຳໂຕນສູງ ນັບແຕ່ດອນໂຂງລົງໄປ 200-300 ແມັດ ສິ່ງສຽງດັງ
 ກ້ວງວານ ໄດ້ຍິນກ້ອງໄປໄກ. ນັບເປັນບ່ອນງົດງາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງ
 ຫນຶ່ງໃນ **ປະເທດລາວ**. ນອກຈາກ ມີທຳມະຊາດຫລາຍຮູບຫລາຍ
 ຊົງແລ້ວ **ແຂວງຈຳປາສັກ** ຍັງມີຜາສາດຫີນທີ່ເອີ້ນກັນຕິດປາກ
 ວ່າ **ວັດພູຈຳປາສັກ**. ໃນຕຳນານບູຮານ **ວັດພູ** ມີຊື່ວ່າ **ຜາສາດລິງ**
ຄະປະວະຣະຕະ ອັນເປັນຊື່ ໃນພາສາ **ສັນສະກິດ** ຕັ້ງໂດຍເຈົ້າ
 ຊີວິດຊົນຊາດຂອມຜູ້ຫນຶ່ງ. ຫໍຜາສາດມີນ້ຳກັນຫລາຍຫລັງ
 ຍັງຢາຍແຜ່ຕີນພູ ຂຶ້ນໄປຕາມເປັນພູ ໂດຍມີຂັ້ນໄດຫີນ ປູລາດດ້ວຍ
 ຫີນກ້ອນໃຫຍ່ເປັນຊັ້ນໆ ເຊິ່ງກໍ່ດ້ວຍກ້ອນຫີນຕັດຂະໜາດຕ່າງໆ
 ນັບແຕ່ເທົ່າກ້ອນດິນຈີ່ ໄປຫາຂະໜາດ 1 ແມັດກ້ອນ. ແຕ່ລະກ້ອນ
 ຄວັດເປັນລົງລາຍ ຕາມເລື່ອງຂອງສາສະໜາພາມ ຄືມີຮູບພະເຈົ້າ

ອົງສໍາຄັນໃນສາສະຫນານີ້ ເຊັ່ນ **ພະສີວະ, ພະນາຣາຍ, ພະວິດສະນຸ, ນາງພໍ່າ** ຫລື **ນາງອັບປະສອນ ...** ນັກປະຫວັດສາດ ແລະ ຜູ້ຊຸ້ຮວຊານ ດ້ານວັດຖຸບູຮານມີຄວາມເຫັນວ່າ ຜາສາດຫິນຫລັງນີ້ ສ້າງຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງ ພ.ສ. 1200 (ຫລື ຄ.ສ. 700) ແລະ ມີການເສີມ ສ້າງຕິດຕໍ່ມາເລື້ອຍໆ ແຕ່ໄດ້ເພພັງຫັກ ໂຄ່ນລົງ ແລະ ຖືກໄຟໄຫມ້, ມາເຖິງ ຄ.ສ. 1989 ລັດຖະບານແຫ່ງ **ສ.ປ.ປ.ລາວ** ໄດ້ລົງມື ບູລະນະຮັກສາ ໂດຍການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກອົງການ ສາກົນ ກັບປະເທດເພື່ອນມິດ.

ບຸນປະເພນີສໍາຄັນອັນຫນຶ່ງຂອງແຂວງ ກໍແມ່ນບຸນໄຫວ້ວັດພູ ຊຶ່ງຈັດຂຶ້ນໃນມື້ເດືອນສາມເພັງທຸກໆປີ. ໃນໂອກາດນີ້ ປະຊາຊົນ ຈາກທ້ອງຖິ່ນແຂວງອ້ອມຂ້າງ ຕ່າງກໍຫລັ່ງໄຫລ ມາຮ່ວມບຸນນີ້ ແລະ ນໍາເອົານໍ້າທ່ຽງເມືອກິນ. ນໍ້ານີ້ໄຫລອອກຈາກຫນ້າຜາດ້ານຫລັງ ຫໍໄຫວ້ຂຶ້ນເທິງ ໂດຍເຊື່ອວ່າ ນໍ້ານັ້ນເປັນນໍ້າວິເສດ ສາມາດເຢົາຢາ ພະຍາດບາງຢ່າງໄດ້. ວາດຂັບລໍາ ທີ່ມີຊື່ສຽງ ມີ **ລໍາໂສນ, ລໍາສີຫັນດອນ.**

ຂົວຂ້າມນໍ້າຂອງລໍາດັບທິສອງ ໃນ ສ.ປ.ປ.ລ. ຈະເຊື່ອມຕໍ່ ເມືອງປາກເຊ ແຂວງຈໍາປາສັກ ໃສ່ກັບຝັ່ງເມືອງເກົ້າ ໂດຍການ ຊ່ວຍເຫລືອລໍາຂອງລັດຖະບານຍີ່ປຸ່ນ, ສ້າງມາແຕ່ເດືອນຕຸລາ ປີ 1997 ແລະ ຈະສໍາເລັດລົງໃນເດືອນຕຸລາ ປີ 2000 ເປັນຂົວ ແບບທັນສະໄຫມແຫ່ງນຶ່ງ.

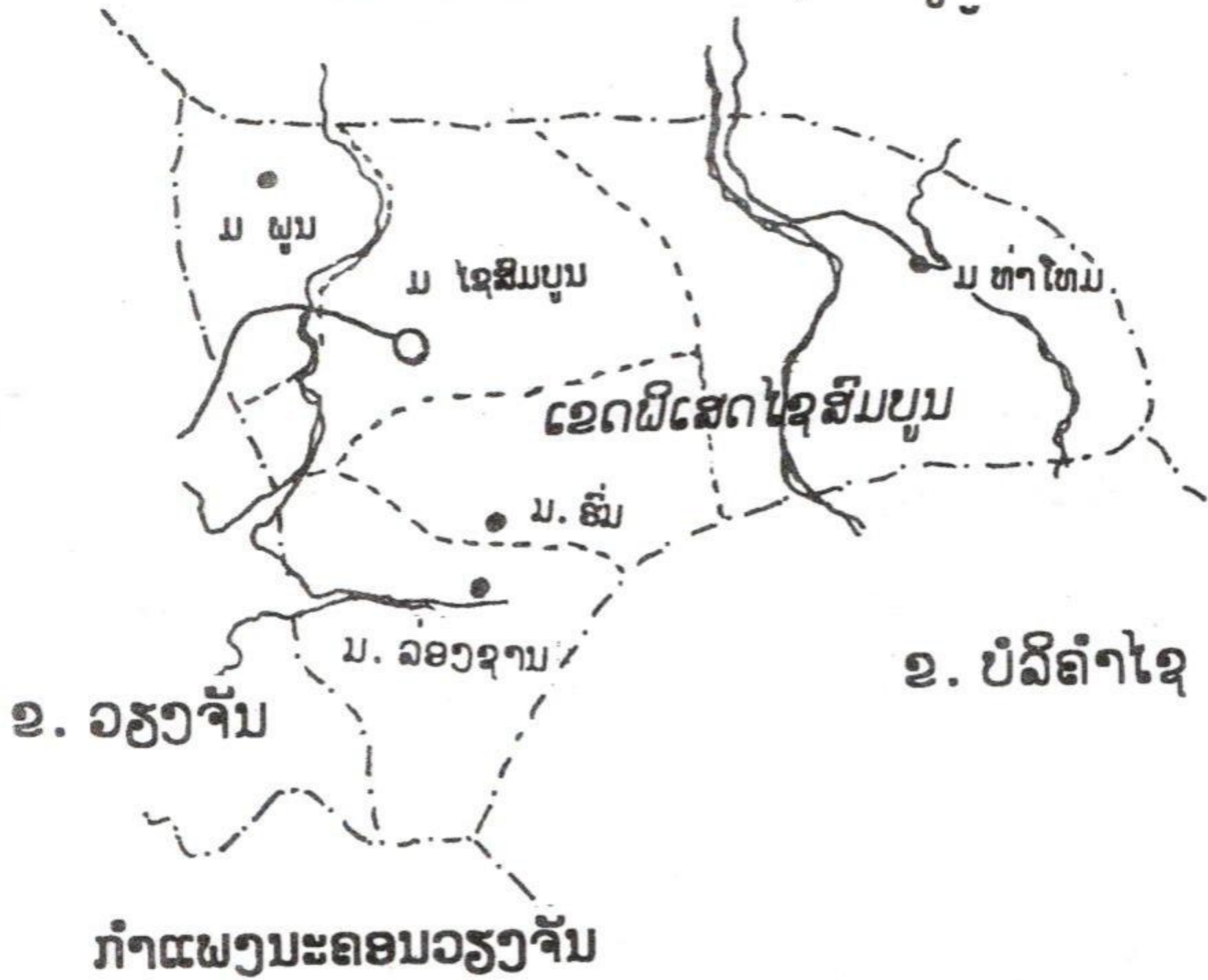
ທີ່ວ່າການແຂວງ ເມືອງໄຊເຊດຖາ
ແມ່ນ້ຳສຳຄັນ ເຊກອງ, ເຊກະຫມານ

ອັດຕະປື ເປັນແຂວງໃຕ້ສຸດ ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງ
ສ.ປ.ປ.ລາວ, ມີຊາຍແດນ ຕິດກັບ **ກຳປູເຈຍ** ແລະ **ຫວຽດນາມ**.
ພື້ນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນທົ່ງ ແລະ ພູພຽງ ເຊັ່ນ **ພູພຽງລະແວ** ທີ່ປົກຫຸ້ມ
ດ້ວຍປ່າໃຫຍ່ ດົງຕຶບ, ຖືວ່າເປັນແຂວງໜຶ່ງ ທີ່ມີສັດປ່າຂະຫນາດ
ໃຫຍ່ ອາໄສຢູ່ ເຊັ່ນ ຊ້າງ, ເມີຍ, ເສືອ, ຫມີ, ງົວບາ, ຝານ, ກວາງ
ເປັນຕົ້ນ. ຢູ່ໃນນ້ຳ **ເຊກອງ** ທີ່ເປັນສາຂາແມ່ນ້ຳຂອງ ມີປາຂ່າ
ອາໄສຢູ່. ປະຊາຊົນໃນແຂວງ **ອັດຕະປື** ມີຄວາມຊຳນານໃນເລື່ອງ
ປັນປ້າງຮ່ອນຄຳ ໄວ້ແລກປ່ຽນ ຈົນມີຄຳຜະຫຍາວ້າແຜ່ຫລາຍ
ໃນສະໄຫມກ່ອນວ່າ **ອັດຕະປືປ້າງຂາຍຄຳແລກໄກ່ ສາລະວັນຂີ້ໄຮ**
ຂາຍຊ້າງແລກກະບອງ. ຍ້ອນເປັນແຂວງສຸດຊາຍແດນ **ອັດຕະປື**
ຈຶ່ງມີບົດບາດສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດ ຄືໃນສະໄຫມທີ່ **ເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ**
ຖືກເອົາລ່ອງເຮືອມາແຕ່ **ເມືອຊວາ** ກໍໄດ້ມາຕົກຄ້າງຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນນີ້
ເຊິ່ງເວລານັ້ນ ຢູ່ໃນອິດທິພົນຂອງ **ຂະເຫມນ**. **ເຈົ້າໄຊຍະເຊດຖາ**
ເອງ ກໍໄດ້ມາສ້າງຊີວິດຢູ່ໃນ **ແຂວງອັດຕະປື** ເມື່ອຍົກກອງທັບມາຕີ
ເມືອງອົງການ (ອັງກໍ). ປະຊາຊົນຊາວເມືອງ ໄດ້ສ້າງທາດໃສ່ດູກ

ຂອງພະອົງໄວ້ ແລະ ເອີ້ນວ່າ **ທາດພະໄຊ** ຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້. ໃນສະໄຫມສົງຄາມກູ່ຊາດ **ອັດຕະປື** ເປັນແຂວງໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຈາກການຖິ້ມລະເບີດ.

ປະຊາຊົນໃນແຂວງ ອັດຕະປື ສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນຊົນເຜົ່າລາວເທິງ ຄື ເຜົ່າ **ລະແວ, ຈຽງ, ອາລັກ, ຍ່າເຫີນ, ກະເສງ, ສະດາງ** ທີ່ຍັງດຳລົງຊີວິດຕາມທຳມະຊາດ ແລະ ຮັກສາປະເພນີ ບາງອັນໄວ້ ເຊັ່ນ ຮູບຊົງເຮືອນ ການຈັກສານ, ພາສາ, ຮິດຄອງ, ການແຕ່ງດອງ, ການເຢົາຢາຄົນເຈັບ ດ້ວຍການຂ້າສັດ ເຊັ່ນ ໄກ່, ຫມູ, ຄວາຍ ລ້ຽງຜີ. ຊົນເຜົ່າລາວເທິງ ໃນເຂດນີ້ ກໍຄືໃນແຂວງອື່ນ ມີຄວາມຊຳນານ ໃນເລື່ອງຈັກສານ ເຮັດເຄື່ອງມືໂຫ່ເນື້ອ ຫາປາ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນການປູກຝັງ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນເອງ ເຊັ່ນ ຈຳພວກ ເປ້, ກະຕິບ, ກະຍັງ, ກະບຸງກະຕ່າ ດ້ວຍຫວາຍ. ຊົນເຜົ່ານີ້ ຮູ້ຈັກຫລໍ່ຄອງ ຕີຄອງ ດ້ວຍ ໂລຫະປະສົມ ແລະ ເຮັດໄຫດິນໃສ່ເຫລົ້າ. ແມ່ຍິງບາງຊົນເຜົ່າຕ່ຳທຸກດ້ວຍກີ່ແອວ ເຮັດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ເຊັ່ນ **ກະຕ່ຽວ ຜ້າຫົ່ມ ສັນ** ເປັນຕົ້ນ ບັນຫາການເຈັບປ່ວຍດ້ວຍໄຂ້ຢ່າ ຍັງໜັກໜ່ວງ. ໃນກໍລະນີມີຄົນເສຍຊີວິດຫລາຍ ເຊື່ອວ່າເປັນຍ້ອນຜີ ປະຊາຊົນຈະພາກັບອົບພະຍົບໄປຊອກບ່ອນຕັ້ງບ້ານໃໝ່.

18 ເຂດພິເສດ ໄຊສົມບູນ

ປະຊາກອນ 54.112 ຄົນ

ເຄື່ອງຫມາຍ

- ທີ່ວ່າການແຂວງ
- ທີ່ວ່າການເມືອງ
- ✈ ສະຫນາມບິນ
- ເສັ້ນຊາຍແດນປະເທດ
- ເສັ້ນຊາຍແດນແຂວງ
- ເສັ້ນຊາຍແດນເມືອງ
- ທາງລົດ
- ~~~~ ແມ່ນ້ຳ

ມາດຕາສ່ວນ 1 : 1.500.000

ກ

ກ ພະຍັນຊະນະຕົວທໍາອິດ ເອີ້ນວ່າຕົວກໍ, ຖືກຈັດໄວ້ໃນຫມວດອັກສອນກາງ ແລະ ໃຊ້ເປັນຕົວສະກົດໄດ້ ເຊັ່ນ : ມັກ, ປາກ, ໂລກ ...

ກະ 1. ຄາດຫມາຍ, ຄະເນ, ນັບຢູ່ໃນໃຈ ເຊັ່ນ : ກະວ່າດິນຕອນນີ້ ກວ້າງ ຊາວຕະລາງແມັດ.

2. ຮອຍຈໍາຕໍາ ໆ ຄືຮອຍມືກຕາມຜິວຫນັງ ຂອງຜູ້ເຖົ້າ.

3. ພະຍາງຫນ້າ ຂອງຫລາຍໆ ຄໍາ ໃຊ້ໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ອອກສຽງສະບາຍ ເຊັ່ນ : ກະຕ່າ, ກະປູ, ກະປ່ອງ.

ກະຈະ ງາມ, ຂາວເດັ່ນ, ແຈ່ມແຈ້ງ, ມັກໃຊ້ປະກອບຄໍາ ວ່າ

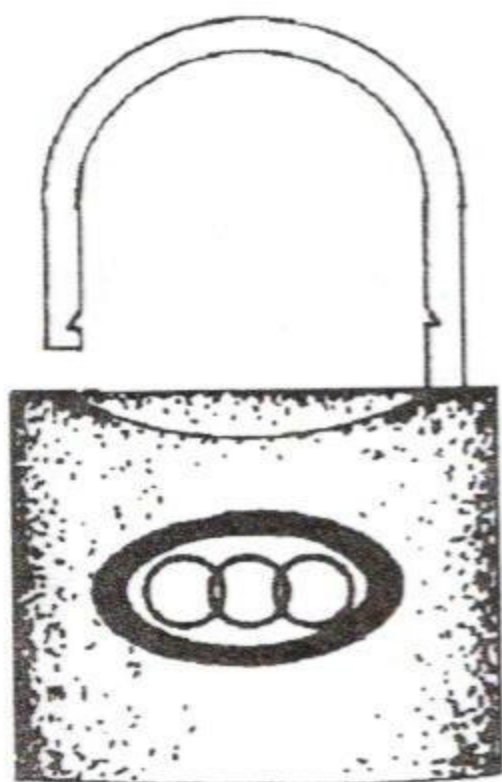
ຂາວ ເຊັ່ນ : ຝ້າຍຂາວກະຈະເຕັມສວນ.

ກະຈາ ລັກສະນະບໍ່ເຕັມຂັ້ນ, ບໍ່ດີເລີຍ ຫລື ເຄິ່ງໆກາງໆ ເຊັ່ນ ຫມາກພ້າວທີ່ບໍ່ທັນຫ້າວ ແຕ່ກໍບໍ່ອ່ອນ ເອີ້ນວ່າ ຫມາກພ້າວ ກະຈາ ລັກສະນະທີ່ບໍ່ເກັ່ງໃນວິຊາໃດຫນຶ່ງ ພຽງແຕ່ຮູ້ເລັກໆ ນ້ອຍໆ ເອີ້ນວ່າ ພໍກະຈາ.

ກະແຈະ 1. ຝຸ່ນຫອມຫລືແປ້ງຫອມ ເຮັດຈາກຕົ້ນຈັນຫອມ ຫລື ຂະຫມັ້ນ ຊຶ່ງຄົນສະໄຫມກ່ອນ ໃຊ້ທາຕົນຕົວ.

2. ຊີ່ແຂວງຫນຶ່ງຂອງ ກໍາພູຊາ ຫລື ກໍາປູເຈຍ ຊຶ່ງຕິດຊາຍແດນລາວທາງພາກໃຕ້.

ກະແຈ ເຄື່ອງມືສຳລັບອັດ ປະຕູ ຫລື ຫີບ, ແບ່ງອອກເປັນສອງ ພາກສ່ວນ ຄື ຫນ່ວຍກະແຈ ແລະ ລູກກະແຈ, ກຸ່ມແຈກໍວ່າ; ເຄື່ອງມື ໃຊ້ໃນການສ້ອມແປງ.

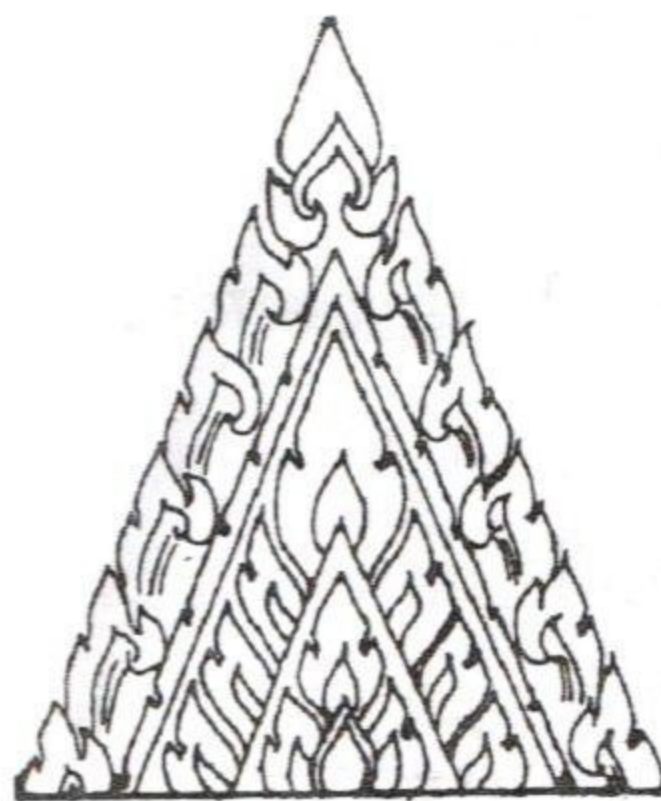

ກະແຈ

ກະເຈົ້າ ພຶດຊະນິດຫນຶ່ງ ເອີ້ນ ປີກະເຈົ້າ, ເປືອກໃຊ້ເຮັດເຊືອກ ຫລື ເຮັດໄທເຂົ້າ.

ກະຈົກ ແກ້ວເປັນແຜ່ນໃຊ້ສຳ ລັບແຍງເງົາ;ແວ່ນແຍງກໍວ່າ.

ກະຈັງ ຊື່ລາຍລາວແບບຫນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນສິລະປະບູຮານ ໃຊ້ປະດັບ ຕາມວັດ ແລະ ຫໍໂຮງ, ເອີ້ນອີກ ຢ່າງຫນຶ່ງວ່າລາຍຕາອ້ອຍເທດ.

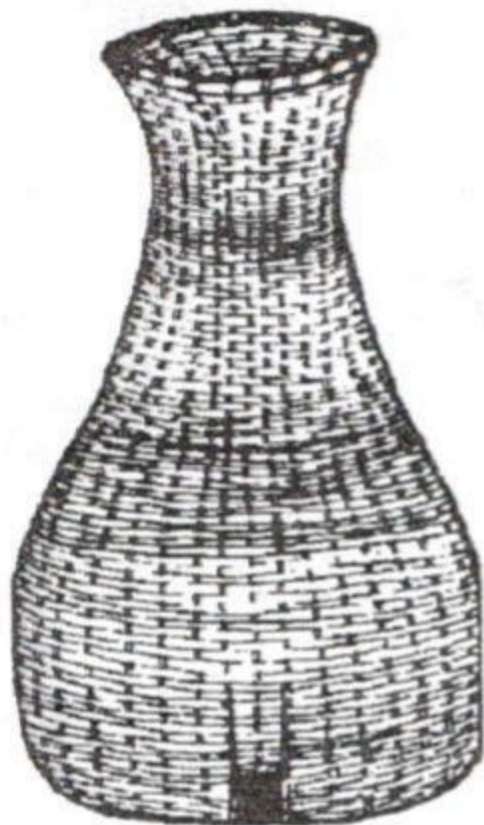

ກະຈັງ

ກະຈາຍ 1. ເຮັດໃຫ້ແຜ່ອອກ ໄປທົ່ວ ເຊັ່ນ ສະຖານີວິທະຍຸກະ ຈາຍສຽງໄປທົ່ວປະເທດ; ກະ ຈາຍກໍາລັງ ແມ່ນສິ່ງກໍາລັງພົນ ໃຫ້ຈຳນອກ ໄປຕາມພື້ນທີ່ ອັນ ກວ້າງຂວາງ.

2. ຫວ້ານຊະນິດຫນຶ່ງ ທີ່ມີທາດເບື້ອ ເອີ້ນວ່າ ຫວ້ານກະຈາຍ.

ກະຈູດ ຕຸ້ມໃສ່ອ່ຽນ ຮູບຊົງຄືຫມໍ້ຫນຶ່ງ ມີງາຫລືຝາຢູ່ດ້ານລຸ່ມ.

ກະຈູດ

ກະຈອນ ເຄື່ອງປະດັບຫູ ເຮັດດ້ວຍເງິນຄໍ່າ, ທອງນາກ ຫລືປະລາສະຕິກ, ມີຫລາຍຊະນິດເຊັ່ນ : ກະຈອນຈູມ, ກະຈອນຍອຍເປັນຕົ້ນ.

ກະຈອນ

ກະຈ້ອນ ສັດສີ່ຕີນຈໍາພວກໄຕ່ໄມ້ ມີຂົນສີ່ຮູຍ (ເຫລືອງປົນແດງ) ໂຕຂະໜາດກະຮອກ, ກະແຕ.

ກະຈັບ 1. ພືດລອຍນ້ຳ ຕາມຫ່ນອງ, ຫມາກກິນໄດ້ ເອີ້ນວ່າ ຫມາກຈັບ ຊະນິດຫນຶ່ງມີຫນາມແຂງ ແລະ ແຫລມ ເພິ່ນຈິ່ງເອີ້ນລວດຫນາມ ທີ່ໃຊ້ລ້ອມຮົ່ວ ວ່າ ຫນາມຫມາກຈັບ.

2. ເຄື່ອງປ້ອງກັນອະໄວຍະວະ ເພດຊາຍ ຂອງນັກກິລາຕີມວຍ.

ກະຈັບປີ່ ເຄື່ອງດົນຕີປະເພດ ດິດ
ມີສີ່ສາຍ ບູຮານເອີ້ນວ່າຊຸງ.

ກະຈັບປີ່

ກະຈັບປຶ້ງ ເຄື່ອງປຶກປັ້ງ ອະໄວ
ຍະວະເພດຍິງ ສຳລັບເດັກນ້ອຍ
ແມ່ຍິງ ໃຊ້ຍາມບໍ່ນຸ່ງເຄື່ອງຫຸ້ມ
ກາຍ ເຮັດດ້ວຍເງິນ.

ກະໂຈມ ເຄື່ອງສຸບຫົວ ຂອງ
ພະເຈົ້າແຜ່ນດິນ ຫລື ຕົວລະຄອນ
ໃນເທບນິຍາຍ, ຍອດກະໂຈມ
ສ້ວຍແຫລມ ປະດັບດ້ວຍ ແກ້ວ

ມະນີຮຸ່ງເຫລື້ອມ, ຊະດາ ຫລື ມຸງ
ກຸດ ກໍ່ວ່າ.

ກະໂຈມໄຟ ຫລັກ ຫລື ຫໍ່ສູງ
ທີ່ມີແສງໄຟ ຕາມທ່າເຮືອ ເພື່ອ
ໃຫ້ນັກເດີນເຮືອ ສັງເກດທິດທາງ
ແລະ ຮູ້ຈັກວ່າແຄມຝັ່ງຢູ່ດ້ານໃດ

ກະຈຽວ ພືດແນວຫນຶ່ງ ຈຳ
ພວກຫວ້ານ, ດອກເປັນຊັ້ນ ສີ
ຂາວ-ແດງ ແລະ ກິນໄດ້.

ກະສາ ນົກຊະນິດຫນຶ່ງ ຄືນົກ
ຍາງ ແຕ່ໂຕໃຫຍ່ກວ່າ ມັກຫາກິນ
ຕາມແຄມຫນອງ.

ນົກກະສາ

ກະສິກໍາ ການປູກຝັງ ຢູ່ຕາມ ໄຮ່ສວນ ແລະນາ, ການລ້ຽງສັດ ນ້ຳ ແລະ ສັດບົກ. ຜູ້ທຳມາຫາ ກິນດ້ານນີ້ ເອີ້ນວ່າ ກະສິກອນ ຜູ້ເຮັດກະສິກໍາ ຫລືຊາວໄຮ່ ຊາວ ນາ ທີ່ເຮັດການປູກຝັງ ລ້ຽງສັດ ເປັນອາຊີບ.

ກະແສ 1. ການເຄື່ອນໄຫວ ຫລື ໄຫລໄປເປັນສາຍ ຫລື ເປັນ ຂະບວນ ເຊັ່ນ : ກະແສນ້ຳ, ກະແສໄຟຟ້າ, ກະແສມະນຸດ.

2. ຊື່ຫນອງໃຫຍ່ ຢູ່ພາກໃຕ້ ຂອງປະເທດຈີນ ຊຶ່ງປະຫວັດ ສາດລາວເອີ້ນວ່າ ຫນອງກະແສ ຊາວຈີນເອີ້ນວ່າ ຕາລີຟູ.

ກະສວຍ ເຄື່ອງໃສ່ຫລອດເສັ້ນ ຝ້າຍ ສຳລັບຕຳຫຼຸກ ຮູບຊົງ ຄີເຮືອ.

ກະສວຍ

ກະສັດ ເຈົ້າຊີວິດ, ຜູ້ຄອບຄອງ ແຜ່ນດິນ ຫລື ຜູ້ມີດິນຫລາຍ ຢູ່ໃນ ການຄຸ້ມຄອງ.

ກະເສດ 1. ຜັກແນວຫນຶ່ງ ເກີດຢູ່ນ້ຳເປັນເຄືອ ມີປອດ ສີຂາວ ຕິດຢູ່ນ້ຳເຄືອ.

2. ຫົ່ງນາ, ທີ່ດິນ, ດິນທີ່ປູກພືດ ໃສ່, ເຂດແດນ, ກະເສດ/ສາດ ວິຊາວ່າດ້ວຍ ການປູກຫວ່ານ ແລະ ລ້ຽງສັດ, ຄວາມຮູ້ວ່າດ້ວຍ ການທຳໃຫ້ເກີດຜົນຈາກດິນ.

ກະສຸນ ລູກປືນ ມີຫລາຍຂະ ຫນາດ ໃຊ້ຍິງ ໂດຍປືນນ້ອຍ ແລະ ປືນໃຫຍ່.

ກະສຸນ

ກະສຽນ ພື້ນເຂດ, ຫມົດສ້ຽງ, ເລີຍໄປແລ້ວ; ກະສຽນອາຍຸ, ພື້ນເຂດອາຍຸເຮັດການ ຕາມກົດ ຫມາຍອະນຸຍາດ; ຜູ້ມີອາຍຸກາຍ 18 ປີຂຶ້ນໄປ.

ກະຊະ ໄມ້ໃຜ່ຊະນິດຫນຶ່ງ ເກີດ ຕາມຕົ້ນພູ ແລະ ແຄມທົ່ງນາ ລຳຫນາ ປ້ອງນ້ອຍ.

ກະແຊ ວາດພ້ອນແບບຫນຶ່ງ ຂອງຊາວລາວພາກເໜືອ ເອີ້ນ ວ່າ ພ້ອນກະແຊ.

ກະໂຊ້ 1. ເຄື່ອງໃຊ້ສາມດ້ວຍ

ໄມ້ໃຜ່ ມີສອງຢ່າງ ຄື : ກະໂຊ້ ສະນ້ຳ ຮູບຍາວ ມີຄັນຈັບ. ກະໂຊ້ ກວຽນ ສຳລັບປູຜື້ນກວຽນ ເພື່ອຮອງສິ່ງຂອງ.

ກະໂຊ້

2. ຊີ່ແມງຕົວນ້ອຍ ຢູ່ໃນນ້ຳ ຮູບຄືກະໂຊ້ສະນ້ຳ.

ກະຊິງ ພາຊະນະຄ້າຍຄືຂ້ອງ ສຳລັບຂັງປາ ແຊໄວ້ໃນນ້ຳ ເຮັດ ດ້ວຍໄມ້ປ່ອງ.

ກະຊັງ

ກະຊວງ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ ຈັດແບ່ງຕາມຫນ້າວຽກ ໂດຍມີ ລັດຖະມູນຕີເປັນຫົວຫນ້າ ເຊັ່ນ ກະຊວງ ສຶກສາ ເປັນຕົ້ນ.

ກະຊອນ ແມ່ນແນວຫນຶ່ງ ຫນັ້ນຢູ່ຕາມດິນ ຕົວນ້ອຍໆ ຂາຫນ້າມີກ້າມໃຫຍ່ ສຳລັບຄວັດທາງ, ຈີ່ຊອນ ກໍ່ວ່າ.

ກະແຍງ 1. ຊີ່ປ່າແນວຫນຶ່ງ ບໍ່ມີເກັດ ຕົວນ້ອຍ ມີຮູບຢູ່ແຄມ ຫູ

ແລະ ສັນຫລັງ, ຕົວອ່າວໃຫຍ່ເອີ້ນ ກະແຍງ ໂຄ.

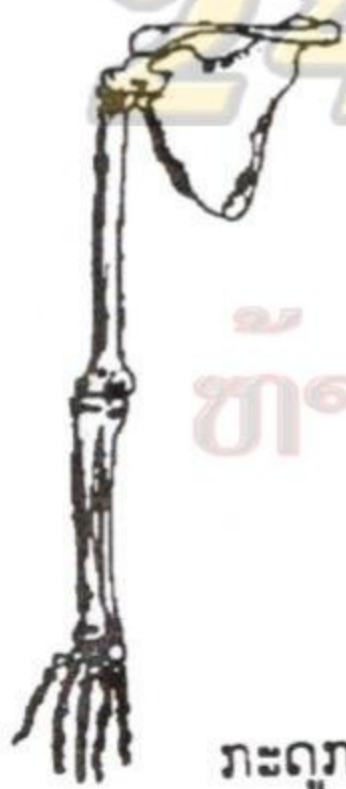
2. ຊີ່ຜັກແນວຫນຶ່ງ ກິ່ນຂົວ ເປັນກໍ່ນ້ອຍໆ ເກີດຢູ່ຕາມໃຮ່ນາ ຕົ້ນລະດູຝົນ ໃຊ້ປຸງລົດອາຫານ ເຊັ່ນ ແກງ ແລະ ຫນົກ ເປັນຕົ້ນ.

ກະຍອມ ຕົ້ນໄມ້ປ່າຂະຫນາດ ໃຫຍ່ ແກ່ນແຂງຄືໄມ້ແຄນ ດອກ ເປັນພື້ວສີຂາວ ກິ່ນຫອມ ເປັນ ດອກໃນຕົ້ນເດືອນ 3 ຫາ ເດືອນ 4 ລາວ.

ກະດໍ ສ່ວນທີ່ພັນອອກສັ້ນໆ ນ້ອຍໆ, ເດືອຍທີ່ຕັ້ງຊັນ ສຳລັບ ມີແນວສຸບໃສ່ ເຊັ່ນ ໃນເຄື່ອງໄມ້ ເປັນຕົ້ນ.

ກະດູກ ສ່ວນແຂງ ແລະ ແຫນ້ນ ຫນາ ທີ່ປະກອບເປັນໂຄງຮ່າງ ຂອງຕົນຕົວສັດ ທີ່ມີສັນຫລັງ ແລະ

ຄົນ, ດູກ ກໍວ່າ, ກະດູກ ມີຫຼາຍ
 ປະເພດ ເຊັ່ນ : ດູກສັ້ນ ຄືດູກ
 ສັ້ນຫລັງ, ດູກແປ ຄືດູກເອື້ອງ,
 ດູກຍາວ ຄືດູກຂາແຂນ ເປັນຕົ້ນ,
 ນອກຈາກເປັນສິ່ງຄ້າຊຸຮ່າງຄົງ
 ແລ້ວ ຍັງມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ການ
 ຜະລິດເມັດເລືອດແດງອີກ, ກະ
 ດູກຍາວ ມີໄຂມັນເຫລືອງ ແລະ
 ອອກປອງແດງ.

ກະດູກ

ກະດ້າງ 1. ແຂງ, ຂັດແຂງ,
 ບໍ່ອ່ອນນ້ອມ.

2. ຊີ້ເຫັດແນວຫນຶ່ງ ເກີດຕາມ
 ຂອນ ເມື່ອຖືກແຕດຈົນແຫ້ງ ເປັນ
 ສີແດງຊໍ້າ.

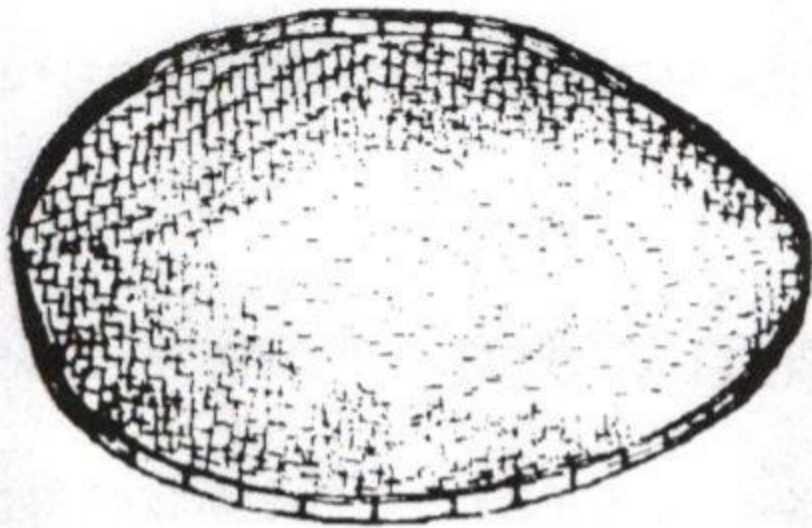
ກະດິງ 1. ເຄື່ອງຊັ່ນໃຫ້ມີສຽງ
 ດັງ ເພື່ອສັນຍານໃຫ້ໄດ້ຍິນ ເຮັດ
 ດ້ວຍໂລຫະ ມີລູກຝັດຢູ່ທາງໃນ
 ສໍາລັບແຂວນຄໍສັດ ຫລື ແຂວນ
 ຕາມ ໂງ່ສິມ ເປັນຕົ້ນ.

ກະດິງ

2. ຊີ້ແມ່ນ້ຳສາຍຫນຶ່ງ ໄຫລຕົກ
 ໃສ່ແມ່ນ້ຳຂອງ ທີ່ໃຕ້ ເມືອງປາກ
 ກະດິງ ມີຂົວຊີວ່າ ຢູ່ຮີກາກາຣິນ
 ຂ້າມບ່ອນປາກນ້ຳ.

ກະດິ້ງ ພາຊະນະສາມດ້ວຍໄມ້ ໄຜ່ ຮູບແບນ ໃຊ້ຝັດເຂົ້າ.

ກະດິ້ງ

ກະໂດງ ເສົາສູງທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຮືອ ສະເພື່ອ ສຳລັບຜູກແຜ່ນຜ້າ ເຮັດ ເປັນໃບໃຫ້ລົມພັດ ເພື່ອໃຫ້ເຮືອ ແລ່ນໄປຕາມກຳລັງລົມ.

ກະດາດ ເຈ້ຍ, ຂອງເປັນ ແຜ່ນບາງໆ ສຳລັບຂຽນ ຫລື ແຕ້ມ ຮູບ, ກະດາດແກ້ວ ເຈ້ຍບາງ ແລະ ໃສ; ກະດາດຊາຍ ເຈ້ຍຊາ ທີ່ມີ ເມັດດິນຊາຍຕິດຢູ່ ເພື່ອຂັດຖູໄມ້ ໃຫ້ກຽງ.

ກະດັນ ຕົ້ນໄມ້ແນວຫນຶ່ງ ໃບ ນ້ອຍຍາວ ສົ້ມ ມັກເກີດຕາມ ແຄມນ້ຳ, ຊັ້ນ ຫລື ນວນຫມາກ ໄມ້ ທີ່ເປັນກ້ອນແຂງ; ກະດັນຂາ ກ້ອນຊັ້ນແຂງ ທີ່ເປັນຢູ່ ແອບແອ ຂາ ຫລື ກົກຂາ.

ກະດັນງາ ຕົ້ນໄມ້ແນວຫນຶ່ງ ດອກເປັນກາບນ້ອຍ ມີສາມກາບ ສີເຫລືອງ ກິ່ນຫອມ ມີ 2 ແນວຄື ກະດັນງາບ້ານ ແລະ ກະດັນງາ ປ່າ.

ກະດານ ແຜ່ນແປ້ນ, ແຜ່ນຫີນ ຫລື ຫີນສຳລັບໃຊ້ຂຽນຫນັງສື; ກະດານດຳ ແຜ່ນແປ້ນຂະຫນາດ ໃຫຍ່ ທາສີດຳ ສຳລັບໃຊ້ໃນຫ້ອງ ຮຽນ.

ກະໂດນ ໄມ້ປ່າຈຳພວກຫນຶ່ງ ໃບ ແລະ ເປືອກຝາດ ໃບອ່ອນ

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ